

Revistă lunară de informații și inspirație pentru așteptătorii revenirii Domnului Hristos

Curierul Adventist

VINDECAREA
DRAGOSTEI

Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

8

3 Editorial

Virgiliu Peicu

Lumini, mii de lumini

4 Info Curier

- Biserica din România
- Calendarul zilelor speciale din anul 2015
- Calendarul evenimentelor din Uniunea Română pentru anul 2015

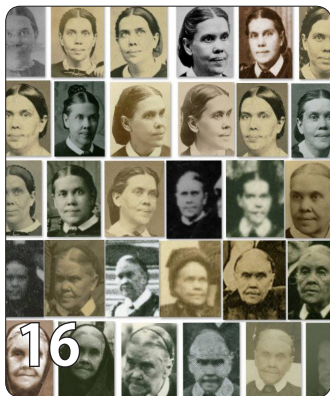
8 Principal

Marius Munteanu

Vindecarea dragostei

11 Să ne cunoaștem familia adventistă

- Comunitatea Bran
- Egipt

16

12 Raport

Ștefan Tomoiagă

Vei fi ca stelele cerului

14 Raport

Eduard Călugăru

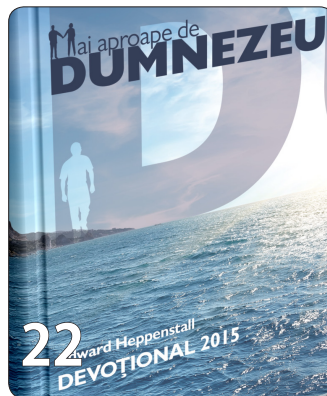
Binecuvântare și recunoștință

15 Siglele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea de-a lungul timpului

16 Spiritul Profetic

Alberto R. Timm

Centenarul moștenirii profetice

22

18 Experiențe

Petre Dănăilă

Credința sau libertatea?

20 Istorie contemporană

Iosif Suciu

Aducere aminte

22 Pagină de carte

23 Texte și semnificații

Gabriel Ișvan

Se mai poate pocăi creștinul apostat?

24 Profeție biblică

Laurențiu Moț

Înnoirea tuturor lucrurilor

24

26 Arhivă

Iosif Diaconu

Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii

28 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

Isus S-a născut

31 Declarație

Conferința Internațională despre Biblie și știință: Afirmarea Creației

Anul XCI, decembrie 2014. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Ioan Câmpian-Tătar; Redactor-șef Virgiliu Peicu; Redactor Iosif Diaconu; Consultanți: Marius Munteanu, Ștefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Iosif Pașca, Georgel Pirlitu, Ernest Szász; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Corector Elena Buciuman; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Fast Print, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

Lumini, mii de lumini

*Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele
și o lumină pe cărarea mea. (Psalmii 119:105)*

În luna decembrie, cu ocazia sărbătorilor de iarnă, vor apărea multe lumini. Ele ne vor chema la sărbătoare, înșelându-ne că simbolizează lumina de pe dealurile Betleemului. Fie că aceste lumini sunt în bradul cu care ne „înșelăm” copiii, pe fațada casei, pe garduri, pe biserici sau pe străzi, ele toate ne îndreaptă spre ținte false.

Doresc să vă prezint o acțiune strategică din timpul celui de-al Doilea Război Mondial, cu intenția de a fi percepută ca o parabolă pentru noi.

În vara anului 1941, *Vulpea deșertului* – mareșalul german Erwin Rommel – se afla la baza egipteană de lângă Libia și făcea planuri pentru cucerirea orașelor Alexandria și Cairo și a Canalului de Suez. Cu armata sa „Afrika Korps”, era hotărât să-i înfrângă pe Aliați și să-i alunge din Africa.

Golful Alexandriei era foarte aglomerat cu nave de aprovizionare. Rommel știa că distrugerea golfului Alexandriei era absolut obligatorie, pentru a fi sigur de reușită. Însă Aliații și-au dat seama de planurile generalului german. Pentru a dejuca planurile inamicului, britanicii au pus la cale una dintre cele mai inteligente farse ale războiului. Locotenentul Jasper Maskelyne a elaborat un plan minuțios de derutare a inamicului. Au construit un port fals în Golful Maryut, la un kilometru depărtare de portul Alexandria.

În timpul zilei, falsul port părea o așezare tipică egipteană de cocioabe. Noaptea însă, o rețea de lumini și umbre reproducea perfect portul Alexandria. Structuri de pânză au fost construite pentru a părea niște vase uriașe în port. Un far fals a fost așezat pe linia țărmului pentru a-i „ghida” pe piloții bombardierelor germane. A fost plasat material explozibil care să simuleze explozia bombelor.

În noaptea de marți, 24 iunie, au apărut bombardierele germane să distrugă portul Alexandria. La început, au zburat jos și repede spre portul Alexandria. La sol, luminile din falsul port licăreau pline de viață. Piloții germani, nebănuind nimic, au fost derutați. În loc să se în-

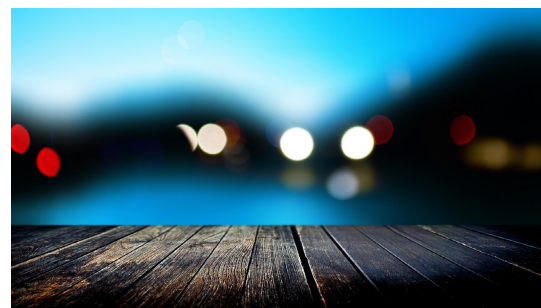
creadă în instrumentele și hărțile lor, s-au bazat pe ceea ce vedeau și s-au întors spre falsul port. Pe măsură ce se apropiau, luminile falsului port se estompau amăgitor, ca și cum ar fi fost camuflate în așteptarea raidului. Focul antiaerienelor a lovit cu furie avioanele, în timp ce acestea își aruncau bombele pe plaja nisipoasă.

În același timp, informațiile, transmise astfel încât să fie interceptate de către germani, arătau o mare îngrijorare a comandanților Aliaților, care se prefăceau că portul lor e grav avariat. Aliații au răspândit cu repeziciune peste adevăratul oraș „resturi” de vase și „dărâmături” din carton pentru a simula, în fața avioanelor de recunoaștere, că țintele au fost avariate.

Germanii au fost convinși că bombardamentul a fost reușit. O săptămână, noapte de noapte, bombardierele germane și-au aruncat bombele peste falsul port, fără ca cea mai mică daună să fie produsă adevăratului port. Crezând că portul este distrus, atacurile au încetat și și-au îndreptat atenția spre Rusia. În acest timp, aliații s-au întărit și chiar în săptămâna aceea le-au dat lovitura de grație germanilor.

Ce i-a păcălit pe germani? Sigur, cu toții acceptăm, că au fost falsele lumini care le spuneau piloților germani: „Veniți spre noi! Aici vă puteți bucura de victorie!” Ei au ignorat documentele oficiale scrise și instrucțiunile tactice și s-au lăsat amăgiți de ceea ce scliffea.

Este o greșală fatală să renunți la ceea ce e scris de veacuri și probat prin multe mărturii, alegând ce ți se pare că vezi sau auzi. Lumini de sărbătoare peste tot. Spre care te îndrepti? După care lumină te vei călăuzi? „Isus a vorbit din nou și a zis: «Eu sunt Lumina lumii, cine mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții»” (Ioan 8:12). ■

Virgiliu Peicu,
redactor-șef la
Curierul Adventist.

■ BISERICA DIN ROMÂNIA

Opt condamnați cu pedepse mari primesc botezul

Misiunea dată de Domnul nostru prin Evanghelie a fost receptată ca o misiune permanentă și susținută de către Biserica Adventistă din Craiova. De peste douăzeci de ani, voluntari ai bisericii au dus Evanghelia celor de după gratii.

Sabatul din 22 noiembrie 2014 a fost o dublă sărbătoare în biserică, deoarece pentru prima dată s-a obținut aprobarea ca cinci persoane private de libertate să fie botezate în afara penitenciarului. Acest lucru s-a putut realiza deoarece Cuvântul lui Dumnezeu a avut un impact deosebit asupra lor, astfel că în ultimii ani nu au mai avut rapoarte de pedepsire și, ca urmare, au fost trecuți de la regimul de maximă siguranță la un regim mai puțin sever.

După oficierea botezului și după primirea lor în comunitate ca membri

ai bisericii, cei privați de libertate au fost invitați la amvon să anunțe cântarea de închidere și să rostească rugăciunea. Fratele Daniel Delcea, pastorul bisericii, a mulțumit conducerii penitenciarului și celor patru oameni de pază pentru excelenta colaborare. Bucuria

celor botezați a continuat cu o masă de părtășie împreună cu cadrele penitenciarului și cu gazdele.

După-amiază s-a desfășurat la clubul penitenciarului botezul a încă trei persoane private de libertate pentru care nu s-a putut da aprobare să fie scoase în exterior, fiind la regimul cel mai sever.

Botezul de la biserică, precum și cel de la penitenciar au fost efectuate de capelanul Daniel Andrei. La botezul din penitenciar au participat și cei botezați dimineața în biserică, dar și alte persoane private de libertate. La apelul făcut la sfârșit, numeroase persoane au ridicat mâna, dorind botezul Domnului. Mulțumim lui Dumnezeu pentru minunile pe care le face în viețile oamenilor.

Convenția Națională a Evangheliștilor

Între 7 și 9 noiembrie 2014 s-a desfășurat la Stupini, Brașov, Convenția Națională a Evangheliștilor.

La eveniment au participat peste 130 de evangheliști din toate conferințele care, alături de pastorii coordonatori ai conferințelor, au prezentat întregii adunări experiențe deosebite, încărcate cu pacea și binecuvântarea Domnului.

Învățând unii de la alții și cu toții de la Domnul nostru, putem crește puterea și capacitatea noastră de a-i sluji pe oameni și a-i conduce la adevărul mântuitor. În acest context, s-a propus organizarea unei școli naționale de pregătire a evangheliștilor și s-a discutat despre Statutul misionarului acreditat – voluntar și angajat.

Seminarul „Formarea de ucenici – metoda de succes a lui Isus”, prezentat de Florian Ristea, directorul Departamentului Școala de Sabat și Lucrarea Personală din cadrul Uniunii de Conferințe, a reprezentat un moment în care toți participanții au recunoscut, pe baza Bibliei, că aceasta este nu doar chemarea Mântuitorului nostru, ci și singura șansă ca aici, pe pământ, să creștem și să continuăm cu succes activitatea noastră. Și în această privință, Mântuitorul ne este un bun exemplu. El S-a ocupat de vindecarea celor bolnavi, de slujirea celor săraci și bogați, de învățarea celor mulți, de avertizarea și musturarea celor fățarnici și necredincioși, dar lucrarea căreia i-a dat cea mai mare atenție și pentru care a

investit cel mai mult timp a fost aceea de recrutare, instruire și trimitere a celor 12 ucenici. Aceștia, la rândul lor, au format alți ucenici care au continuat și dezvoltat lucrarea. Cât timp biserica a urmat acest plan, ea a crescut puternic. Când biserica a renunțat la planul formării de ucenici adevărați, prin implicarea fiecărui slujitor, atunci lucrarea ei s-a abătut de la modelul divin.

Noi, cei care azi vrem să mergem pe urmele Domnului, trebuie să relansăm preocuparea de a fi formatori de ucenici, care apoi, la rândul lor, să continue să facă ucenici... Acest principiu al multiplicării ucenicilor va dezvolta eficient și sănătos biserica. „Și iată, Eu voi fi cu voi în toate zilele...” (Matei 28:20).

„Suntem aici pentru a sluji Bucureștiul!”

„Biserica trebuie să aibă impact asupra societății. Dacă ea încetează să aibă impact, își pierde rațiunea de

a exista”, a spus pastorul Viorel Dima sâmbătă, 8 noiembrie, în deschiderea Anului de misiune 2014–2015 al Biseri-

cii Adventiste de Ziua a Șaptea. Acesta a spus celor peste 300 de participanți din cele 19 comunități adventiste din Bucu-

rești că „noi suntem aici pentru a sluji Bucureștiul”.

În cadrul evenimentului, care a avut loc în capela Institutului Teologic Adventist din Cernica, a fost prezentată o retrospectivă a Anului misionar 2013–2014, precum și proiectele propuse pentru noul an. Corul de copii „Flori și stele” al bisericii Grant și Corul Liceului Teologic Adventist din București au susținut un frumos program muzical.

Proiectele pentru noul an, prezentate de pastorii bisericilor adventiste din București, s-au concentrat asupra a trei mari domenii: evanghelizare, sănătate și servicii sociale. Pe lângă activitatea misionară individuală, fiecare membru are oportunitatea de a se implica într-

unul din următoarele proiecte: *Satul biblic*, *E plăcut să fii plăcut*, *Distribuire de literatură*, *Caravana sănătății*, *O masă caldă* și *O dată pe lună*. De asemenea, Departamentul Tineret a pregătit o suită de programe pentru întâmpinarea nevoilor tinerilor: *Muntenia.tin.ro*, *Youth SMS*, aplicația *My Bible*, *Biblioteca Respiro* și site-ul de consiliere www.teajut.ro.

Un punct important în strategia misionară bucureșteană îl va ocupa de aici înainte și Centrul Medical Premed. Medicul Svetlana Ciocârlan, managerul acestei clinici, spune că acesta se dorește a fi mai mult decât un centru medical, se dorește a fi un centru de educare și influență. Centrul Medical Premed,

inaugurat în luna octombrie, se distinge de celelalte centre medicale prin abordarea holistică a sănătății și prin accentul pus pe prevenirea îmbolnăvirii, nu doar pe tratarea bolii.

„Care dintre aceste proiecte va merge cel mai bine?” a întrebat fratele Cătălin Bărbulescu.

„Cel în care se va implica cineva, o persoană pentru care nu va conta ce fac ceilalți, o persoană care e gata să își asume toate riscurile și să se implice chiar dacă nimeni altcineva nu o va face.”

Domnul să binecuvânteze misiunea adventistă din București și de oriunde!

Preluare din Info Adventist, nr. 700, din 14 noiembrie 2014

Convenția liderilor din Conferința Oltenia

În Sabatele din 25 octombrie și 8 noiembrie, s-a desfășurat Convenția Liderilor din Conferința Oltenia, în două centre, Craiova și Alexandria. În total peste 500 de prezbiteri, diriginți de tineret sau responsabili cu misiunea au fost martorii lansării strategiei Conferinței Oltenia pentru următorul an evanghelistic. Prioritățile care vor canaliza activitatea pastorelor și implicarea bisericilor sunt: copiii și tinerii bisericii, misiunea și păstoria membrilor.

Momentele de consacrare au fost conduse de pastorul Aurel Neațu, președintele Conferinței Oltenia, la Craiova, iar la Alexandria, de pastorul Ștefan Tomoiagă, secretarul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. În luările de cuvânt, aceștia au reiterat nevoia de consacrare personală și de im-

plicare în misiune a fiecărui membru, ca o chemare divină și o mare responsabilitate.

De asemenea, directorii de departamente au lansat mai multe proiecte misionare care au drept scop revitalizarea vieții de biserică și salvarea de noi suflete.

Pastorul Florin Răduț, directorul Departamentelor Tineret și Copii, a adresat provocarea de a apropiati de copiii și tinerii bisericii, de a veghea mereu parcursul spiritual al acestora, astfel încât motto-ul departamentului: „Împreună din toată inima” să devină o realitate.

După aceea, pastorul Daniel Brânzan, directorul Departamentului Școala de Sabat și Lucrarea Personală, a prezentat proiectul *O săptămână pentru*

Hristos, care are drept scop încurajarea unei apropieri mai mari de prietenii interesați de valori spirituale.

Prin prezența Duhului Sfânt și prin dinamica prezentărilor s-a conturat o viziune și s-au deschis noi orizonturi de lucru, care să conducă biserica la atingerea dezideratului divin – „Mergeți în toată lumea!”

Preluare din Info Adventist, nr. 700 din 14 noiembrie 2014

Dezbateri la Palatul Parlamentului privind legătura dintre legislație, religie și libertate

Reprezentanți ai 120 de universități importante din România, din Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană, alături de oficiali de top și specialiști internaționali, au participat pe 22 octombrie la Sesiunea Interna-

țională de Cercetări Științifice, având ca subiect libertatea religioasă și de conștiință, organizată în Sala Drepturilor Omului din cadrul Palatului Parlamentului României. Inițiat de Asociația Conștiință și Libertate în colaborare cu

Comisia Juridică din Camera Deputaților, evenimentul a oferit posibilitatea unei dezbateri mai largi cu privire la abordarea în contextul globalizării a legăturilor dintre legislație, religie și libertate.

Din această perspectivă, reprezentanții instituțiilor de învățământ superior au avut posibilitatea de a înțelege și a reflecta mai bine la promovarea și implementarea în cadrul universităților a principiilor libertății religioase, dar și de a avea un rol proactiv, promovând aceste principii prin dezbateri și lucrări științifice în acest domeniu.

„Ne-am dorit foarte mult ca liderii responsabili cu educația următoarelor generații să înțeleagă beneficiile promovării unei culturi plurireligioase, nu doar de tolerare a celor cu o altă religie decât cea a majorității populației dintr-o anumită zonă geografică. Este important ca mesajul pe care îl transmitem următoarelor generații să fie

unul de pace și respect bazat pe valorile demnității umane”, a declarat Nelu Burcea, președintele Asociației Conștiință și Libertate.

La eveniment au luat parte Titus Corlățean, ministrul Afacerilor Externe, Mihnea Costoiu, ministrul delegat pentru Învățământ Superior, Cercetare Științifică și Dezvoltare Tehnologică, Victor Opaschi, secretarul de stat pentru Culte, dr. John Graz, președintele International Religious Liberty

Association, prof. dr. Ganoune Diop, directorul adjunct și reprezentantul International Religious Liberty Association la ONU, precum și dr. Nelu Burcea, președintele Asociației Conștiință și Libertate din România.

Printre participanți s-au numărat și Marius Munteanu, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, Ștefan Tomoiagă, secretarul executiv, și Eduard Călugăru, trezorerul aceleiași instituții. Marius Munteanu a menționat că „încă de la începuturile sale, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a fost preocupată să-și definească și să apere poziția cu privire la libertatea religioasă și de conștiință și, implicit, relația distinctă dintre biserică și stat”.

Preluare din Info Adventist, nr. 697 din 24 octombrie 2014

■ CALENDARUL ZILELOR SPECIALE DIN ANUL 2015

Data	Semnificație
10 ianuarie	Sabatul creației
17 ianuarie	Sabat de consacrare pentru misiune
7-14 februarie	Săptămâna căminului creștin
21 februarie	Ziua Radio Mondial
7 martie	Ziua de rugăciune a femeii
14 martie	Sabatul Spiritului Profetic
14-21 martie	Săptămâna de rugăciune a tineretului
21 martie	Sabatul misiunii pentru tineret
4 aprilie	Sabatul colportorului
18-25 aprilie	Săptămâna libertății religioase
25 aprilie	Ziua libertății religioase
2 mai	Sabatul companionului
9 mai	Ziua ADRA
16 mai	Ziua vizitatorului Școlii de Sabat
30 mai	Ziua grupurilor etnice
6 iunie	Ziua misiunii femeii
13 iunie	Ziua slujirii pastorale

Data	Semnificație
4 iulie	Zi de post și rugăciune pentru Sesiunea Conferinței Generale
18 iulie	Ziua evanghelistului laic
8 august	Ziua prevenirii abuzului
22 august	Ziua împotriva drogurilor
12 septembrie	Ziua educației
19-26 septembrie	Săptămâna sănătății
3 octombrie	Sabatul Bibliei
10-17 octombrie	Săptămâna de consacrare
24 octombrie	Ziua administrării creștine a vieții
31 octombrie	Ziua Sola Scriptura
7 noiembrie	Sabatul exploratorului
14 noiembrie	Ziua AMiCUS
28 noiembrie-5 decembrie	Săptămâna de rugăciune
12 decembrie	Ziua Spiritului Profetic

■ CALENDARUL EVENIMENTELOR DIN UNIUNEA ROMÂNĂ PENTRU ANUL 2015*

Data	Eveniment	Loc desfășurare	Responsabil/invitat
MARTIE			
6-9	Convenție Școala de Sabat + Întâlnire cu misionari implicați în proiecte <i>Misiunea Globală</i>	Stupini	Paolo Benini, EUD
14	Comemorare Ellen White (1827-1915)	Cernica	Departamentul Spiritul Profetic
29	Olimpiadă Religie – faza pe conferințe	Pe centre	Departamentul Educație
APRILIE			
5-8	Tinserv național	Nestabilit	Departamentul Tineret
7-9	Instruire Școala de Sabat + Întâlnire cu misionari	Nestabilit	Paolo Benini, EUD
17-19	Comitetul de bilanț al Uniunii Române	Voluntari	Uniunea de Conferințe
23-25	Olimpiadă Religie – faza pe uniune	Stupini	Departamentul Educație
28	Convenția capelanilor	Stupini	Asociația Pastorală
MAI			
8-9	Convenție națională A.S.U.P.	Stupini	Departamentul Lucrarea Personală
16-23	Festival misiune prin literatură – lb. maghiară	Tg. Mureș Cluj-Napoca	B. Magyarosi, EUD J. Kovacs-Biro, TED
IUNIE			
5-7	Convenție Spiritul Profetic	Stupini	A. Timm, White Estate G. Maurer, EUD
IULIE			
22-26	Camporee națională Companioni	Nestabilit	Departamentul Tineret
2-11 iulie	Sesiunea Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea	San Antonio, SUA	Conferința Generală
SEPTEMBRIE			
1-6	Convenție cadre didactice	Cernica	Departamentul Educație
4-6	Congresul Misiunea femeii	Stupini	Denise Hochstrasser, EUD
9-13	Congresul cadrelor medicale	Stupini	Departamentul Sănătate
18-20	Convenție Sola Scriptura	Stupini	Departamentul Lucrarea Personală
25-27	Convenție evangheliști cu literatură	Stupini	Departamentul Publicații
OCTOMBRIE			
14-16	Convenție națională lideri tineret	Stupini	Departamentul Tineret
23-25	Convenție ASI	Tg. Mureș	ASI România
NOIEMBRIE			
30 oct.-4 nov.	Comitetul Diviziunii Inter-Europene	București	EUD
15-17	Comitet buget	Voluntari	EUD
27-29	Congres național AMiCUS	Stupini	Departamentul Tineret

*Anumite date și evenimente se pot modifica în timp.

Vindecarea dragostei

Tot ce faceți să fie făcut cu dragoste!

(1 Corinteni 16:14)

*Mesaj prezentat
cu ocazia ședinței
pentru buget
a Comitetului
Executiv al Uniunii
de Conferințe –
24 noiembrie 2014*

Data de 20 aprilie 2014 ne-a găsit la Cernica, pentru un obiectiv principal: viața bisericii în următorii cinci ani. La despărțire, după rugăciune, viața a continuat cu responsabilități. Parametrii slujirii noastre pentru anii îngăduiți de Dumnezeu trebuie să se raporteze la rolul unic pe care îl îndeplinim personal și ca grup. „Într-adevăr, noi suntem înaintea lui Dumnezeu o mireasmă a lui Hristos printre cei ce sunt pe calea mântuirii și printre cei ce sunt pe calea pierzării... Și cine este de ajuns pentru aceste lucruri?” (2 Corinteni 2:15,16)

De atunci, am recepționat la cerere, dar și fără solicitare, o mulțime de mesaje din partea celor care tratează cu responsabilitate și echilibru existența noastră ecleziastică și așteaptă de la noi atât vesti pe pace, cât și semnal de înaintare. Printre altele, s-a exprimat deschis îngrijorarea față de pierderea relevanței bisericii, în mod special printre tineri. Așteptările acestora sunt uriașe, într-un context în care sursele lor de informație sau divertisment sunt numeroase, tentante și aparent satisfăcătoare. Tot tinerii deplâng limba dublu pe care l-au sesizat și uneori l-au copiat prin exemplu. Alții își strigă dorul după creșterea numărului de membri în mod natural, prin afirmări misionare trainice, simțite și exemplificate. Nu puțini clamau lipsa transparenței în transmiterea deciziilor sau administrarea resurselor.

Încotro?

În cele câteva luni scurse, pe lângă cunoaștere, stabilire de ritm, acomodare cu solicitările, decizii administrative, am devenit conștienți că trebuie să gândim avangardist, să știm clar încotro ne îndreptăm și mai ales să plătim prețul pentru a ajunge acolo unde ne propunem. Înțelegerea vrierii lui Dumnezeu nu este accesibilă inimii firești, care folosește biserica pentru sine. De aceea, trebuie să ne impunem ca experiență mesajul din Iosua 24:15 – ceea ce suntem, înainte de a vorbi despre ceea ce vom face.

Nu aștept ca doar planurile, strategiile sau munca asiduă să ne așeze, în timp scurt și prin ele însele, pe linia crescătoare a graficului bisericesc. E posibil să fie un urcuș anevoios, dar merită, pentru că la capătul acestuia îl întâlnim pe El. Visul nostru de bine are un fundament care se naște tocmai din îngrijorările noastre. Scânteia visului și flacăra din ce în ce mai mare sunt apajul Duhului Sfânt. Noi nu credem iluzoriu în vremuri mai bune. Am fost mandatați să facem în așa fel încât lucrurile realizate să țintească și să atingă obiective înalte. Îndreptarea vremii nu stă în puterea noastră, dar de la noi se așteaptă ca lumea adventistă să fie mai bună, iar lumea noastră să înrăurească mediul anost în care viețuim. „Există totuși o lucrare de îndeplinit pentru mulți cărora nu le-ar fi de niciun folos să le spui adevărul, deoarece nu l-ar înțelege. Dar puteți ajunge la ei prin fapte de mărinimie dezinteresată. [...] Ei să nu audă nimic decât despre Hristos, despre iubirea Lui și despre dorința Sa de a-i mântui. Aceste suflute care pier să știe că tot ce ați făcut pentru ele a fost făcut din dragoste.” (Ellen G. White, *Lucrarea de binefacere*, p. 244)

Nu putem controla împrejurările, dar putem descoperi tendințele; nu putem anula pericolele, dar putem folosi oportunitățile; nu putem decreta rezultate, dar putem pregăti conștiincios rodul.

Cunoașteți deja direcțiile de dezvoltare pe care ni le-am propus pentru următorii ani, prin har. Traseul este previzibil: votăm, lucrăm, raportăm, votăm din nou etc. Nu activitatea ne lipsește, ci un spirit divin al acesteia. „Lucrarea, Doamne, este-a Ta, Tu ne-ai adus aici.” Lucrăm pentru Domnul sau pentru noi? Nu ne gândim la răsplată, ci „cum se uită ochii robilor la mâna stăpânilor lor... așa se uită ochii noștri la Domnul, Dumnezeul nostru, până va avea milă de noi”? (Psalmii 123:2).

Pentru fiecare dintre următorii ani, vă propunem să păstrăm sub priviri motivațiile nobile,

descrise de valorile fundamentale ale mandatului: dragoste, unitate, calitatea vieții, autenticitate, competență. Construim pe temelie cvintuplă, dar subliniem, an după an, câte o valoare pe care o transferăm în planuri, proiecte și aplicații personale.

Mintea noastră abundă în resurse biblice și extrabiblice pe aceste subiecte. Iar de la text până la predică, drumul e scurt și ne-am obișnuit să-l parcurgem alergând. Nu ne lipsesc poeziile

sau declarațiile de dragoste, ci inima curată, de unde să izvorască gândul bun, privirea cinstită, zâmbetul neprefăcut. Ne-ar fi lesne să preluăm spre lectură și meditație pericopa 1 Corinteni 13. Vreau să parcurgem însă prin lectură și alte texte biblice, pe care le-am ales după direcții diferite de dezvoltare. Prefer să nu adăugăm nimic, nici ca introducere, nici sub formă de concluzie, la valoarea intrinsecă a acestor veritabile predici dumnezeiești.

2014–2015: **Dragostea**

2015–2016: **Unitatea**

2016–2017: **Calitatea vieții**

2017–2018: **Autenticitatea**

2018–2019: **Competența**

Vindecarea dragostei

Inițiativa unității

Administrarea calitativă a vieții

Trăirea autentică

Avantajul competenței

*Vă propun să vindecăm dragostea și
apoi să vindecăm prin dragoste.
Ceea ce vine de Sus să rămână neîn-
tinat și așa să fie dat mai departe.*

Sursa dragostei – „Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: «Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care Își ține *dragostea* până în mii de neamuri de oameni.»» (Exodul 34:6,7)

Loc pentru cultivarea dragostei – „În dragostea mea pentru Casa Dumnezeului meu, dau Casei Dumnezeului meu aurul și argintul pe care-l am, afară de tot ce am pregătit pentru casa Sfântului Locaș.” (1 Cronici 29:3)

Dragostea, superioară ca valoare zecimii – „Dar vai de voi, fariseilor! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din rută și din toate zarzavaturile și dați uitării dreptatea și dragostea de Dumnezeu: pe acestea trebuia să le faceți și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute!” (Luca 11:42)

Dragostea, argument al integrității – „Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău și lipiți-vă tare de bine.” (Romani 12:9)

Dragostea, respect pentru munca fratelui – „Vă rugăm, fraților, să priviți bine pe cei ce se ostenesc între voi, care vă cârmuiesc în Domnul și care vă sfătuiesc. Să-i prețuiți foarte mult, în dragoste, din pricina lucrării lor.” (1 Tesaloniceni 5:12,13)

Dragostea, cel mai credibil argument misionar – „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” (Ioan 13:35)

„Orice datorie care nu este îndeplinită cu toată inima este istovitoare și neplăcută. Timpul este de aur. Avem de făcut o lucrare și trebuie să o facem cu toată inima. Dacă veți investi în munca voastră puterile și simțămintele voastre cele mai înalte, veți vedea că Hristos este implicat în ea. Prezența Sa va face lucrarea să fie ușoară, iar inima voastră va fi umplută de bucurie. Veți lucra în armonie cu Dumnezeu cu credincioșie, dragoste și loialitate.” (Ellen G. White, *Evanghelizare*, p. 645)

Suntem la mai puțin de o săptămână distanță de debutul Săptămânii de Rugăciune. Binecuvântat prilej de vindecare a dragostei! Un minimum de efort sincer, pentru deschiderea ușii din Apocalipsa 3:20, și dragostea Lui molipsește dragostea noastră, apoi inundă bisericile, adapă inimile, stinge focarele de conflict, hrănește visurile, doboară barierele, curăță casele, crește credința, potolește dogoarea și pornește misiunea. Dar să se știe că „lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor!” (Zaharia 4:6) ■

Marius Munteanu este președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Comunitatea Bran

La o distanță de un kilometru față de renumitul Castel Bran, pe drumul spre Brașov, se află Biserica Adventistă Bran, ca un monument al călăuzirii lui Dumnezeu dovedită popoului Său credincios.

Biserica adventistă din această localitate de munte are în spate un secol de istorie adventistă. Datorită harului lui Dumnezeu, făclia aceasta a rămas aprinsă fără sincope, iar mesajul speranței a fost prezentat consătenilor în nenumărate ocazii. La începuturile lucrării adventiste, în piața din Bran stătea un orb cu numele Pandrea, care le cerea trecătorilor să-i citească din Sfânta Scriptură. Menționez, de asemenea, și deschiderea altor frați care și-au transformat casele personale în case de misiune. Lucrătorilor laici li s-au alăturat pastorii Proksch, Mustafa și Betea.

Numărul credincioșilor adventiști se ridică în prezent la 97 de persoane, dintre care 65% cu vârsta cuprinsă între 20 și 60 de ani, după o sută de ani de istorie adventistă.

În perioada comunistă, membrii se adunau într-o biserică din lemn. Din cauza spațiului limitat, s-au hotărât să construiască alta nouă, deși atunci nu se primeau autorizații de construcție. Având doar o autorizație de renovare pentru prima clădire, au construit actuala biserică înghițind-o pe cea veche în sala din interior. După finalizarea construcției, vechea biserică a fost demontată și scoasă pe geamurile celei noi. Spiritualitatea fraților și surorilor care, prin sacrificiu și trudă, s-au implicat atunci rămâne un punct de referință pentru generațiile tinere.

Din cauza distanțelor mari față de actuala biserică, se impune construirea unui locaș de închinare mai aproape de consătenii vecini. În felul acesta credem că frații din actuala comunitate vor alege să câștige și alte suflete pentru Hristos în noua locație. Prin harul lui Dumnezeu, așteptăm ploaia târzie, cu zile pline de rod, pentru brăneni și pentru lume.

*Mărie Nicu, pastor asistent
în Conferința Transilvania de Sud*

Egipt

Egiptul este o țară așezată pe două continente – nord-estul Africii și sud-vestul Asiei – cunoscută pentru fluviul Nil, care străbate țara de la nord la sud pe o întindere de 1 200 km. Însă Egiptul este cunoscut mai ales ca fiind una dintre cele mai vechi civilizații urbane ale Antichității. Are o suprafață de aproape patru ori mai mare decât România și o populație ce a depășit, conform estimărilor, 85 de milioane de locuitori. Țara este în cea mai mare parte deșertică, iar cele mai mari așezări de află de-a lungul Nilului și în apropierea coastei mediteraneene. Cairo, capitala țării, are peste 17 milioane de locuitori. Egiptul se învecinează cu Libia, Sudan și Israel, iar religia majoritară este cea musulmană. Cea mai mare comunitate creștină a țării este Biserica Ortodoxă Coptă, ai cărei membri ar reprezenta, după unele estimări optimiste, aproape 17% din totalul populației.

Egiptul este prima țară din Orientul Mijlociu unde a sosit mesajul adventist. Mai întâi au ajuns câteva exemplare ale revistei *Semnele timpului*, trimise din Italia, în 1877, apoi, în 1878, Romuldo Bertola, un misionar italian voluntar, a ajuns în Alexandria, a botezat câteva persoane și a organizat o mică grupă de credincioși. Bertola se va întoarce la ei în 1879, după ce va trece și pe

la Pitești, împreună cu medicul Herbert Ribton, care va rămâne în Egipt timp de doi ani, ajutând la dezvoltarea lucrării misionare. Din păcate, inimosul medic va fi asasinat pe 12 iunie 1882, împreună cu alți doi convertiți italieni, iar grupa își va restrânge aproape total acțiunile misionare. Chiar și L. R. Conradi va vizita, în 1901, Egiptul, încercând să impulsioneze activitatea de acolo. În 1912 erau doar 18 membri, iar un an mai târziu va fi organizată prima biserică, formată exclusiv din etnici locali. Activitatea printre musulmani va debuta în 1923 și, în ciuda eforturilor bine planificate, progresele au fost foarte mici.

Astăzi Egiptul apare împreună cu Sudanul în statisticile bisericii noastre, având împreună 18 comunități locale și aproape 850 de membri. Dintre aceștia, se pare, că mai mult de 700 sunt în Egipt. Tot din rapoartele statistice mai aflăm despre o fabrică de alimente sănătoase și un centru de sănătate deschise în Cairo. Tot în Egipt, Biserica Adventistă are una dintre cele mai mari școli primare din lume și un liceu acreditat. În ciuda persecuțiilor tot mai frecvente din ultimii ani, această biserică dă mărturie despre dragostea Dumnezeului care S-a jertfit pe Golgota pentru toți oamenii.

Adrian Neagu, pastor în Conferința Oltenia.

Vei fi ca stelele cerului

Raportul prezentat de fratele Ștefan Tomoiagă, secretarul Uniunii de Conferințe, cu ocazia Comitetului de Buget care a avut loc în data de 24 noiembrie 2014.

Doamne Dumnezeule, multe sunt minunile și planurile Tale... Aș vrea să le vestesc și să le trâmbițez, dar numărul lor este prea mare ca să le povestesc. (Psalmii 40:5)

SITUAȚIA STATISTICĂ – păstorii cei buni își iubesc oile

La 1 octombrie, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România, cu cei 66 557 de membri, reprezenta 37% din Diviziunea Inter-Europeană. La nivel mondial, la sfârșitul anului 2013, numărul

advenștilor era 18 143 745. Mulțumim lui Dumnezeu pentru cele 1 208 persoane intrate prin botez și mărturisire de credință, în perioada 1 ianuarie–30 septembrie 2014. Primul trimestru al anului în curs s-a încheiat cu un minus de 322 persoane, în timp ce trimestrele 2 și 3 au înregistrat creșteri (+ 5, respectiv + 223).

Dacă zăbovim la trimestrul al treilea al anului 2014, remarcăm faptul că la nivelul diviziunii au fost botezate 1 111 persoane, dintre care 49%, adică 541 de persoane, au fost botezate în România. La nivel local, remarcăm numărul persoanelor botezate în Conferința Moldova (177), singura conferință care a botezat peste o sută de persoane.

Conferință	Nr. membri 1 ian. 2014	INTRĂRI		IEȘIRI				Ajustări	Nr. membri 30 sept. 2014	Procent creștere
		Botez + mărt.	Scris. rec.	Scris. rec.	Deces	Excludere	Dispariție			
Banat	6 867	102	35	51	69	36	1	- 16	6 831	-0,52
Moldova	12 649	355	85	87	111	71			12 829	+ 1,35
Muntenia	18 732	225	198	194	227	99	26		18 609	- 0,66
Oltenia	11 426	210	110	125	232	90		- 36	11 263	- 1,43
Transilvania Nord	7 721	127	73	90	65	32			7 734	+ 0,17
Transilvania Sud	9 256	189	79	68	110	46			9 300	+ 0,48
Total	66 651	1 208	580	615	814	374	27	- 52	66 557	- 0,14

Tabel nr. 1 – Situație statistică a membrilor 1 ianuarie–30 septembrie 2014

Dintr-o anumită perspectivă, este posibil să fim interesați prea mult de rezultat, față de procesul, anevoios uneori, prin care trece o persoană până când intră ca membru în biserică. Cu siguranță, botezurile nu sunt totul, dar prin di-

minuarea sau dispariția botezurilor, biserica va dispărea. O constatare tristă este scăderea de la an la an a numărului de persoane botezate. Pentru a urmări acest aspect, prezentăm un tabel pentru perioada 2010–2014.

Intrări	2010	2011	2012	2013	2014
Botez și mărturisire de credință	1 946	1 650	1 594	1 535	1 208

Tabel nr. 2 – Intrări prin botez și mărturisire de credință 2010–2014, la 30 septembrie 2014

Prin rugăciune și trudă, împletite cu dragostea de oameni, ca valoare fundamentală cuprinsă în strategia Uniunii pentru următoarea perioadă, pe care am așezat-o înaintea corpului pastoral și frățietății din România, nădăjduim ca la finalul anului 2014 să depășim cifra anului 2010 și, de ce nu, să depășim cifra de 2 000 de persoane botezate. Doamne, ajută-ne!

SITUAȚIA BISERICILOR LOCALE – Calitate versus cantitate

În cazul multor evenimente, organizatorii se stresează foarte mult pentru o audiență și participare mare, însă, dacă ești participant, primul lucru pe care îl vei spune este că nu contează cantitatea, numărul participanților, ci calitatea evenimentului. Din perspecti-

vă cantitativă, mulțumim Cerului pentru cele 1 099 de biserici din România. Numeric, 715 biserici, adică 65%, au în registru doar până la 50 de membri.

Considerăm necesară și o abordare calitativă, deoarece fiecare *trup al lui Hristos* are o experiență aparte: de la câțiva credincioși până la o grupă organizată, care ulterior a devenit biserică. Creșterea calității serviciilor de închinare, a părtășiei, o implicare serioasă în misiune pot să aducă acea redeșteptare atât de necesară. „Când lucrurile sunt privite din perspectiva lui Hristos, din mijlocul greutăților răsar privilegii, în confuzie se vede ordinea, iar din ceea ce părea a fi un eșec se disting succesul și înțelepciunea lui Dumnezeu.” (Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 26)

Biserici locale/ nr. membri	Banat	Moldova	Muntenia	Oltenia	Transilvania Nord	Transilvania Sud	Total
1–20	26	75	43	55	38	43	280
21–50	47	94	112	90	38	54	435
51–100	25	37	47	37	32	29	207
101–200	7	26	45	19	15	15	127
201–300	6	3	8	4	3	5	29
300	2	4	7	2	2	4	21

Tabel nr. 3 – Situație biserici locale, la 30 septembrie 2014

Concluzii

Dincolo de cifre sunt oameni cu nevoi multiple, mărturii publice, ocazii de botez sau lacrimi de durere. De fapt, toată viața omului se poate rezuma în cifre, iar acestea au puterea să vorbească. La început 12, apoi 70, ulterior 500, 3 000 de botezați într-o singură zi – toate acestea ne arată o dinamică a bisericii încă de la apariția ei. Iar cifrele de azi ne

fac să ne întrebăm dacă mergem înainte sau șchio-pătăm, dacă alergăm sau, cu toate resursele de care dispunem, pașii sunt prea mărunți? Să ne rugăm, să ne ridicăm, să luminăm, animați de gândul că într-o zi vom face parte dintr-o gloată mare pe care n-o va putea număra nimeni.

Doamne, ajută-ne! ■

Binecuvântare și recunoștință

Raport prezentat de fratele Eduard Călugăru, trezorerul Uniunii de Conferințe, cu ocazia Comitetului de Buget care a avut loc în data de 24 noiembrie 2014

*Voi cânta totdeauna îndurările Domnului,
voi spune din neam în neam, cu gura mea,
credincioșia Ta. (Psalmii 89:1)*

Suntem pe deplin recunoscători Bunului Dumnezeu că ne-a condus și ne-a călăuzit pe parcursul acestui an, care acum se apropie de final. Biserica lui Dumnezeu nu a dus lipsă de resurse pentru finanțarea proiectelor de misiune și a planurilor stabilite pentru anul în curs. Pe parcursul perioadei de șase ani de la începerea crizei financiare care a afectat și țara noastră, Biserica Adventistă din România și din lumea întreagă s-a bucurat din plin de binecuvântările lui Dumnezeu revărsate în mod îmbelșugat asupra ei. Suntem recunoscători pentru tot ce am primit și dorim să Îi aducem slavă lui Dumnezeu pentru ocrotirea și ajutorul Său necondiționat.

În tabelul următor este prezentată situația veniturilor la capitolul zecime pe fiecare Conferință din Uniunea Română, în perioada ianuarie-septembrie 2014, în comparație cu aceeași perioadă a anului 2013.

Procentul de creștere a zecimii totale pe Uniune în anul 2014 (ian.-sept.) față de aceeași perioadă a anului trecut este de 0,9%. Ca sumă absolută, zecimea a crescut cu 360 386 lei. Dacă se ia în considerare efectul inflației de 1,5%, se înregistrează însă o scădere cu 0,7% a zecimii în anul 2014 față de 2013.

În această perioadă, moneda națională a avut un curs care a fluctuat puțin față de euro, media acestuia fiind de 4,45 lei/1 euro, astfel că zecimea în valută a scăzut cu 292 euro (în procent de 0,004%) față de anul precedent.

Darul Școlii de Sabat se ridică la suma de 1 970 450 lei la data de 30 septembrie 2014, având o creștere brută de 59 793 lei (în procent de 3,1%) față de aceeași perioadă a anului 2013.

CONFERINȚA	curs 2014*				curs 2013*				rata inflației*	
	4.45				4.41				1.54	
CONFERINȚA	2014				2013				2014 / 2013	
	ZECIME		medie an		ZECIME		medie an		CREȘTERE	
	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	%	% actualizată
BANAT	4 170 715	937 239	611	137	3 992 431	905 313	581	132	104.5%	102.9%
MOLDOVA	8 126 409	1 826 159	634	142	8 036 566	1 822 351	634	144	101.1%	99.6%
MUNTENIA	12 732 537	2 861 244	684	154	12 170 316	2 759 709	646	147	104.6%	103.0%
OLTENIA	6 066 324	1 363 219	539	121	6 111 175	1 385 754	532	121	99.3%	97.7%
TRANS. NORD	3 724 596	836 988	482	108	3 668 584	831 878	475	108	101.5%	100.0%
TRANS. SUD	5 415 173	1 216 893	582	131	5 896 296	1 337 029	636	144	91.8%**	90.4%**
TOTAL	40 235 754	9 041 742	605	136	39 875 368	9 042 034	597	135	100.9%	99.3%

* Potrivit www.bnr.ro.

** Cifrele pot suferi modificări din cauza schimbării modului de înregistrare a sumelor.

Se observă o creștere a zecimilor și darurilor Școlii de Sabat în anul 2014 față de aceeași perioadă a anului trecut, însă numărul de membri a scăzut cu 291 de persoane în aceeași perioadă, ajungând la 66 557 de membri la data de 30 septembrie 2014.

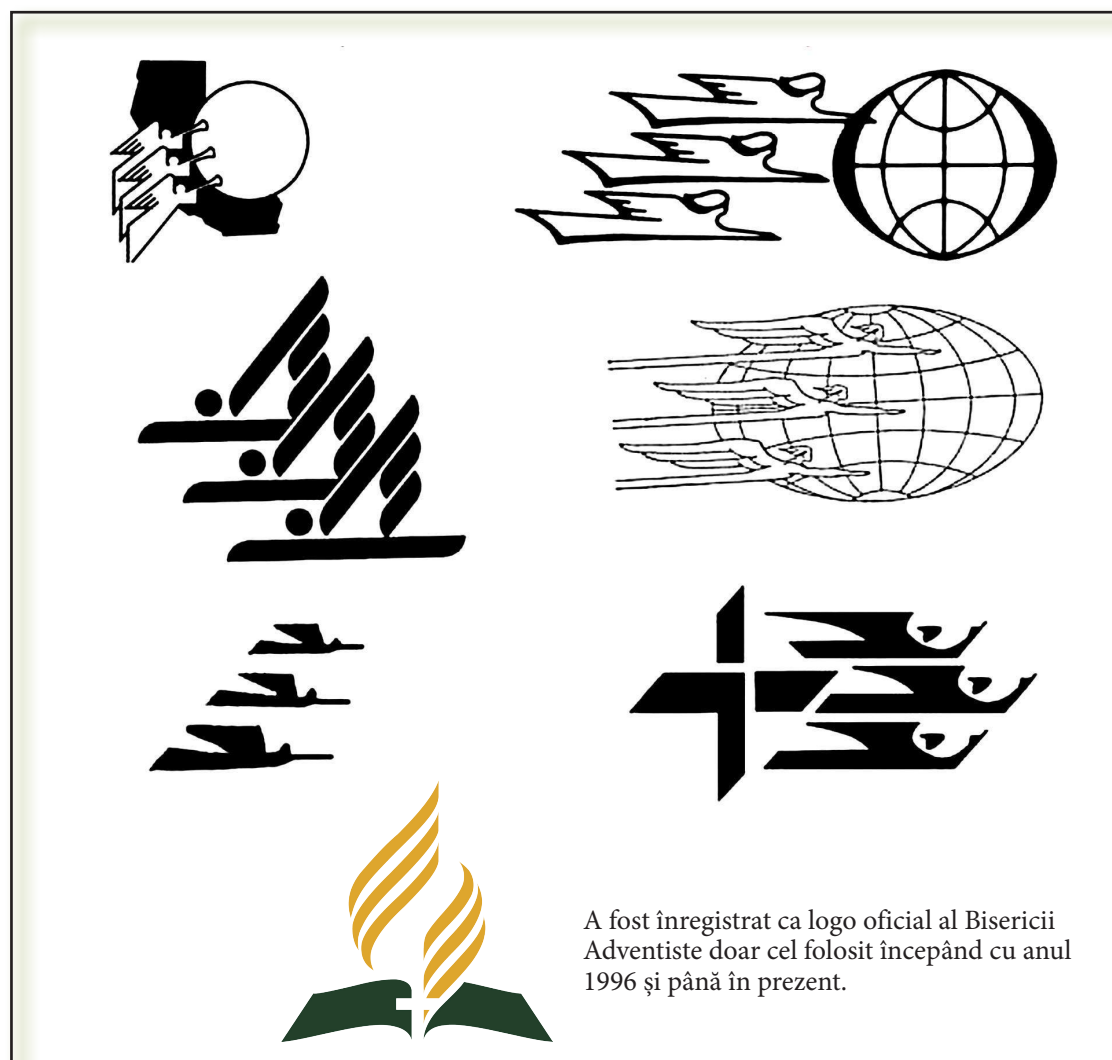
Dintre proiectele dezvoltate în cadrul bisericii, provocarea cea mai mare o reprezintă în continuare Centrul Media Adventist. În perioada ianuarie–septembrie 2014, Uniunea de Conferințe a susținut financiar Centrul Media Adventist cu suma de 4 039 700 lei, din care suma de 318 600 lei a fost acoperită de Conferințe

pentru Radio Vocea Speranței. Această sumă a fost înregistrată în afara donațiilor oferite direct Centrului Media Adventist.

Suntem recunoscători și remarcăm cu bucurie credințioșii membrilor în oferirea zecimilor și darurilor, alături de implicarea lor în proiectele dezvoltate la nivelul bisericii din întreaga țară.

Cu mulțumire pentru sprijinul și binecuvântările primite din partea Domnului în acest an, păstrăm în suflet speranța și încrederea în intervenția, ajutorul și ocrotirea lui Dumnezeu și pe parcursul anului care ne stă în față. ■

Siglele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea de-a lungul timpului

Centenarul moștenirii profetice

Preluare din revista
Adventist World,
nr. 10/2014

Ellen G. White (1827–1915) este fără îndoială cea mai influentă persoană de religie adventistă care a trăit vreodată. Călăuzirea ei profetică a ajutat la formarea și dezvoltarea bisericii. După moartea sa, pe 16 iulie 1915, scrierile ei au continuat „să ofere pentru biserică siguranță, îndrumare, instruire și corectare”¹. Astăzi ea este una dintre cele mai traduse scriitoare din istoria literaturii și „cea mai tradusă autoare americană”².

Scrierile lui Ellen White nu sunt un scop în sine, ci mai degrabă o resursă valoroasă care ne aduce mai aproape de Hristos și de Cuvântul Său.

Se apropie centenarul morții lui Ellen White și multă lume se întreabă ce planuri are biserica pentru anul 2015, în legătură cu moștenirea ei profetică. Acest articol aduce în atenție câteva eforturi la nivel global, regional și local. Toate aceste planuri au ca scop consolidarea încrederii noastre în îndrumarea profetică a lui Dumnezeu în aceste ultime zile ale istoriei.

Accentul activităților de anul viitor nu cade atât de mult asupra lui Ellen White, ca persoană, ci asupra binecuvântărilor pe care scrierile ei ni le-au adus – ca biserică și ca indivizi – timp de peste o sută de ani. Dorim să evidențiem mai mult *mesajul* decât *mesagerul*.

Planuri la nivel mondial

Mai multe materiale importante, comunicații și proiecte sunt planificate și elaborate pentru beneficiul bisericii din întreaga lume. A fost deja publicată *The Ellen G. White Encyclopedia* (Enciclopedia Ellen White – 2013; 1 465 pagini)³ și *Ellen G. White Letters and Manuscripts with Annotations, volume 1: 1845-1859* (Scrierile și manuscrisele lui Ellen White cu adnotări – 2014; 986 pagini)⁴. Publicațiile lui Ellen White sunt disponibile on-line în mai mult de 50 de limbi (egwwritings.org).

Pe site-ul Fundației Ellen White (ellenwhite.org.) a fost postat un articol care cuprinde toate proiectele ce urmează să fie realizate cu ocazia acestei aniversări.⁵ Acest document menționează, de exemplu, planul de a publica on-line, în 2015, toate scrisorile și manuscrisele autoarei, precum și unele dintre cele mai semnificative scrisori pe care le-a primit din partea membrilor și a liderilor bisericii.

La Sesiunea Conferinței Generale de anul viitor, va avea loc un program special de comemorare ce se va ține în data de 10 iulie. De asemenea, la Universitatea Andrews se va desfășura, între 15 și 18 octombrie 2015, un simpozion academic intitulat „Darul profetic în Scriptură și istorie”, cu participarea reprezentanților bisericii din întreaga lume.

Planuri la nivel regional

Biserica noastră este o organizație internațională, prezentă în mai mult de 200 de țări ale lumii, fiecare cu nevoile și provocările ei. Ținând cont de condițiile din propriile teritorii, câteva Diviziuni, Uniuni și Conferințe au planificat pentru 2015 o serie de evenimente, cu scopul de a promova scrierile lui Ellen White.

Unele Diviziuni plănuiesc să distribuie un nou set al cărților semnate Ellen White. Anumite Uniuni traduc noi scrieri ale lui Ellen White care nu sunt încă disponibile în limbile proprii. În câteva locuri din lume, sunt disponibile versiuni audio ale cărților ei, care pot fi folosite de nevăzători sau pot fi ascultate în mașină.

Multe universități și colegii adventiste plănuiesc evenimente comemorative pentru anul 2015. Aceste evenimente includ simpozioane academice, săptămâni de rugăciune, mese rotunde, concursuri studențești, dramatizări etc. Organizate în contextul academic, evenimentele își propun să atragă cât mai mulți profesori și studenți, scopul lor primordial fiind acela de a întări identitatea adventistă a noii generații.

Câteva Diviziuni au decis înființarea de minicentre *Ellen G. White* în școlile și bisericile adventiste din teritoriile lor.⁶ Chiar dacă în prezent cele mai multe scrieri ale autoarei sunt

Alberto R. Timm
este director asociat
la Fundația Ellen
White.

disponibile on-line, minicentrele pot oferi o ocazie excelentă pentru oameni de a se întâlni, de a studia împreună Biblia și scrierile inspirate și de a descoperi istoria adventistă locală. Ca rezultat, aceste locuri vor deveni centre de cultură adventistă.

Mai aproape de casă

Mai multe strategii și planuri pentru 2015 sunt dezvoltate la diferite niveluri de organizare a bisericii. Dar pentru a deveni cu adevărat eficiente, ele trebuie să aibă un impact pozitiv în bisericile noastre locale, în familiile și viețile noastre. Întrebarea crucială este: Ce se poate face în biserica locală pentru ca anul 2015 să fie cu adevărat o binecuvântare pentru noi toți?

Sunt multe lucruri pe care le poate face biserica locală. De exemplu, pot fi programate predici și poate chiar o Săptămână de Rugăciune privind natura și scopul darului profetic. Programele de tineret pot conține diferite dramatizări care să ilustreze aspecte specifice vieții și lucrării autoarei. Pot fi susținute seminare de Spiritul Profetic, urmate de dezbateri pe diferite teme.

Ideile creative nu trebuie să lipsească nici din familiile noastre. Am întâlnit odată un cuplu de adventiști care, după ce au oferit jucării copiilor, au decis să alcătuiască o bibliotecă personală pentru fiecare dintre ei, care să conțină cărți semnate de Ellen White. La altarul de seară, citeau și discutau împreună conținutul unei anumite cărți, fiecare având propria carte pe care putea face însemnări. Acesta poate fi un model demn de urmat în anul 2015!

Pe lângă orice activitate care va avea loc în biserică sau acasă anul viitor, ar trebui să dezvoltăm un plan personal pentru 2015, care să includă citirea Bibliei și a cărților Spiritului Profetic.

Oricare ar fi planul, trebuie să punem de o parte timp zilnic pentru devoțiune personală. Așa cum a spus cineva: „A nu avea timp pentru Dumnezeu înseamnă a-ți irosi viața.”

Iar pe măsură ce ne apropiem de anul 2015, ar trebui să evităm extremele – venerarea lui Ellen White sau ignorarea ei. Ar trebui să ne amintim întotdeauna că scrierile ei nu sunt un scop în sine, ci mai degrabă o resursă valoroasă care ne aduce mai aproape de Hristos și de Cuvântul Său. ■

2015 – Anul Spiritului Profetic

Acest colaj cuprinde toate fotografiile existente cu Ellen White (1827–1915). Prima poză este făcută în anul 1857, iar ultima în anul 1915, la înmormântarea sa. Este o binecuvântare să-ți petreci viața slujindu-L pe Dumnezeu și să îmbătrânești fără niciun regret.

¹ *Seventh-day Adventist Church Manual*, 18th ed. (Silver Spring, Md.: General Conference of Seventh-day Adventists, 2010), p. 162.

² Arthur L. White, „Ellen G. White*: A Brief Biography”, in www.whiteestate.org/about/egwbio.asp#who.

³ *The Ellen G. White Encyclopedia* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 2013).

⁴ *The Ellen G. White Letters and Manuscripts With Annotations, Volume 1: 1845-1859* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 2014).

⁵ See <http://whiteestate.org/estate/2015plans.asp>.

⁶ Mai multe detalii despre proiectul Minicentrul Ellen G. White sunt disponibile pe site-ul www.whiteestate.org.

Credința sau libertatea?

Oameni ai lui Dumnezeu în momente de criză

Dar Domnul mi-a zis: „Nu zice: «Sunt un copil», căci te vei duce la toți aceia la care te voi trimite și vei spune tot ce-ți voi porunci. Nu te teme de ei, căci Eu sunt cu tine ca să te scap”, zice Domnul. (Ieremia 1:7,8)

Despre apostolul Pavel stă scris: „El este un vas pe care l-am ales ca să ducă Numele Meu înaintea neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel” (Faptele 9:15,16). În timpuri de criză, Dumnezeu a avut oameni pregătiți pentru a acționa pe scena istoriei lumii. Oamenii lui Dumnezeu se văd doar în timpuri de furtună și încercări. Aceste momente de cumpănă nu Îl iau prin surprindere pe Dumnezeu. Fiecare timp de încercare este o nouă ocazie pentru Dumnezeu de a-Și manifesta măreția și puterea. Dumnezeu îl avea pregătit pe Noe pentru timpul potopului, îl avea pregătit pe Avraam pentru formarea unui popor și pe Moise pentru eliberarea din robie a lui Israel. Îl avea pregătit pe Neemia pentru rezidirea Templului, pe Ioan Botezătorul pentru vestirea primei veniri a Domnului Isus. Îl avea pregătiți pe Luther și pe Calvin pentru declanșarea Reformei și pe Miller pentru predicarea revenirii lui Isus.

Acum, pentru timpul crizei finale, Dumnezeu are, de asemenea, nevoie de oameni integri și devotați pentru proclamarea întregii solii îngerești. Fiecare din cei care-L cunosc pe Dumnezeu și puterea Lui poate să răspundă invitației Sale. Vrei să fii omul lui Dumnezeu în aceste zile din urmă, când este gata să se încheie istoria finală? Lista rămâne deschisă...

Bărbați ai credinței

La începutul vestirii soliei adventiste în țara noastră, Dumnezeu a chemat în lucrarea de vestire bărbați vrednici și curajoși: Petre Paulini,

Ștefan Demetrescu, Constantin Popescu, Petre Păunescu, Ștefan Ivăncică și alții. Acești bărbați ai lui Dumnezeu au stat de partea adevărului și a principiilor biblice. Chiar în vremuri de criză, au apărut adevărul și libertatea religioasă cu prețul vieții lor.

Experiențele de credință ale celor care au luptat pe frontul Evangheliei trebuie consemnate și răspândite pentru a aduce tărie și încurajare. Evidențierea modului minunat în care Dumnezeu a lucrat pentru copiii Lui în trecut vor fi un reper și o garanție pentru generațiile prezente și viitoare. În confruntarea finală ce ne stă înaintea, tinerii noștri vor avea nevoie de modele ale devotamentului față de Hristos, chiar cu prețul vieții.

Încercarea

Am fost chemat pentru încorporare în anul 1952. Aveam atunci 21 de ani. Și, pentru că am declarat la comisariat că sunt adventist, m-au încadrat în armată la muncă – D.R.M.1 București. Lucram în construcții, mai precis la construcția de blocuri. În acea vreme, în toată țara luase mare amploare acest domeniu al construcțiilor. Am fost trimis la Medgidia, acolo unde mai erau alți 7 000 de militari. Între ei eram 12 adventiști. Am raportat problema noastră, și anume că nu lucrăm sâmbăta, dar muncim duminică în schimb. Comandantul s-a arătat binevoitor, deoarece a mai avut adventiști sub comandă și au fost oameni de toată isprava. „N-am nimic de obiectat împotriva credinței voastre! Numai să fiți oameni ca cei pe care i-am avut în subordine înaintea voastră.” Noi l-am asigurat că nu-l vom dezamăgi și i-am mulțumit pentru înțelegere.

În Medgidia nu am zăbovit mult, pentru că am fost mutați în Călărași. Căpitanul care știa de noi a plecat. În locul lui a venit un alt comandant, care n-a mai fost binevoitor cu noi, deși eram fruntași în producție, în fiecare zi executând două norme, ca să fim liberi în Sabat. Dar nu s-a

arătat mulțumit, ci ne-a amenințat cu Tribunalul militar. O parte din frați au plecat la lucru în Sabat, dar o altă parte nu și-au călcat conștiința. Printre aceștia eram și eu. Menționez cu durere că mai mulți au fost cei care au plecat decât cei care am rămas.

Cinci dintre noi am fost trimiși în judecată. Eu am fost judecat de un tribunal din București, care mi-a dat o pedeapsă de patru ani și șase luni, fiind încadrat la articolul de insubordonare. Apoi am fost duși în localitatea Salcia, din Insula Mare a Brăilei. Când am ajuns pe insulă, am mai găsit alți 70 de frați, condamnați din același motiv.

Providența le rânduește pe toate

Domnul fie laudat pentru martorii Lui care au stat la principii în momente de criză. Aceștia și-au pus în joc libertatea, sănătatea și viața pentru o cauză sfântă – cauza adevărului. Lauda să fie numai a Domnului!

Aș dori să remarc faptul că, în perioada 1948–1954, mai mult de 1 000 de tineri adventiști au fost condamnați pentru credința lor. Ei și-au ispășit pedeapsa în închisori, la Canalul Dunăre – Marea Neagră și în condițiile vitrege ale Insulei Brăilei. Au fost condamnări și înainte de anul 1948, și după 1954, dar mai puține. Perioada cea mai fierbinte a fost cea menționată.

Important este că, deși condițiile de viață au fost foarte aspre, frații condamnați la ani grei au fost eliberați toți (Psalmii 91:14-16). Domnul le-a făgăduit protecție celor care Îl ascultă. Experiențele făcute cu Dumnezeu sunt minunate. El nu va îngădui să treacă un cuvânt al Său neîmplinit.

Aș dori să scot în evidență un lucru foarte important. Condamnările fraților noștri nu au venit la întâmplare. Cel care conduce universul a îngăduit aceasta, pentru că nimic nu se întâmplă fără știrea și îngăduința Sa.

În anul 1949 a fost dată o lege numită „administrativă”. Îl ridica pe om de la domiciliu pe motiv că era „chiabur”, fără hotărâre judecătorească, fără mandat și fără nicio justificare. Învinuit din cauza avuției, individul era luat pentru a fi dus la școala de educație. Era ținut în condiții inumane, fără să știe pentru ce sau până când este reținut. În viața civilă, acești oameni nu aveau timp să asculte Cuvântul Evangheliei. Dumnezeu ne-a întâlnit pe toți în detenție. Acolo, fără avuții și griji pământești, aveau timp să asculte Cuvântul Scripturii. Noi le spuneam că Dumnezeu îi iubește și că există o viață mai bună decât via-

ța aceasta trecătoare. Unii dintre ei au primit adevărul chiar acolo. Alții își luau angajamentul că, dacă vor fi eliberați, vor citi Biblia.

Comunitatea condamnaților

În vremea aceea, în penitenciar nu se admitea niciun fel de broșură sau carte. Era cu totul interzis să deții un asemenea obiect. Am avut și eu o Biblie mică pe care o țineam în valiză, într-un loc secret. O dădeam tuturor celor care o cereau, spunându-le să aibă grijă să nu fie descoperiți. Fiecare știa locul secret în care o țineam. Numai că, o dată, unul dintre băieți a uitat să o pună la locul ei și, când a fost efectuat controlul, mi-a fost confiscată. Am ieșit la raport spunând comandantului că nu pot să trăiesc fără Cartea Sfântă. Răspunsul primit a fost categoric: „Acesta este cel mai periculos obiect care s-a găsit la control. N-o vei primi până la eliberare.” N-am mai văzut niciodată acea Biblie.

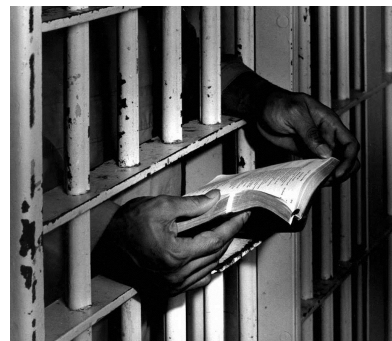
Totuși noi eram organizați. Am realizat studii biblice din memorie. Prezentam serviciile divine tot din memorie. Am alcătuit chiar un cor bărbătesc. În Sabat ne bucuram îndreptând gândurile noastre spre cele sfinte. În fiecare Sabat veneau și unii gardieni de prin colonie și asistau la serviciile noastre divine, ascultând rugăciunile și cântările de cor. În felul acesta au primit mărturie oameni de tot felul: gardieni, condamnați, deținuți etc.

Slujim un Dumnezeu mare și bun

Toată lauda să fie numai a Domnului, căci numai El ne-a păstrat viața și sănătatea în aceste vremuri de încercare! I-am fost credincioși în timpul celei mai negre dictaturi, iar El nu ne-a părăsit. Astfel, am avut ocazia să dăm mărturie despre El și despre iubirea lui de oameni în locurile cele mai vitrege.

Timpul cât am stat în Insula Mare a Brăilei nu a fost de 4 ani și jumătate, cât era sentința, ci Dumnezeu l-a scurtat la jumătate, adică 2 ani și 3 luni. Așa a hotărât Providența că este de ajuns.

Acum, la o vârstă înaintată, când mă uit înapoi, Îi dau slavă lui Dumnezeu pentru acea experiență. Cu toată inima o spun că, dacă ar fi să se dea timpul înapoi și să fiu pus în fața acestei alegeri, fără să preget aș hotărî să-L urmez pe El, pe care abia aștept să-L văd față în față. ■

Petre Dănăilă este membru în comunitatea Bâldana, Dâmbovița.

Aducere aminte

Atunci, și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta și a ascultat și o carte de aducere-aminte a fost scrisă înaintea Lui pentru cei ce se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui.” (Maleahi 3:16)

În colbul vremii, au rămas ascunse multe fapte, evenimente, acțiuni despre care nu mai știe nici-
menii nimic, dar care, potrivit importanței lor, au rămas menționate în cărțile cerești. Ele vor constitui argumente ale încrederii și credinței multora în Domnul Isus și lucrarea Lui pe pământ.

Și dacă Dumnezeu păstrează aducerea aminte a lucrurilor de pe pământ, o parte dintre acestea au rămas întipărite pe file îndosariate pe care astăzi puțini le mai bagă în seamă.

Anul 1941 este marcat de extinderea celui de-al Doilea Război Mondial, care, în cele din urmă, a angrenat în conflict armat marile puteri ale lumii de atunci. Pentru România, aceasta a însemnat interzicerea activității cultelor religioase pentru o perioadă de mai bine de doi ani. Autoritățile din Transilvania, încă sub influența legilor maghiare și cu o diversitate de credințe religioase, erau ușor mai tolerante în această privință.

Lumină în întuneric

Este vrednică de menționat istoria unei femei, despre care nu se aude nimic și care a făcut obiectul unor cercetări ale autorităților vremii. Este o istorie asemănătoare cu cea a samaritencei din vremea lui Isus. Evenimentul începe cu rela-

tarea menționată într-un proces-verbal al Legiunii de jandarmi din Alba. În declarațiile menționate mai jos, se observă încercarea mai multor persoane de a denigra bunul nume al femeii, acuzând-o de concubinaj. În realitate, activitatea serei Varvara era doar aceea de a predica Evanghelia, fără alte interese.

„Mă numesc Iuliu Mitrofan, de ani 58, de religie gr-cat (greco-catolic), primar al Comunei Cricău [jud. Alba, n.a.].

În ziua de 13 octomvrie 1941 s-a prezentat la Primărie, locuitorul Ioan Popa, de ani 20, cerând să fie ascultat și autoritățile să facă uz de declarația sa, că nu mai poate trăi în casa părintească deoarece este maltratată, șicanată și îndemnată de tatăl său și femeia Szupor

Varvara, adusă în casă din județul Turda, să treacă la Secta adventistă de ziua a 7-a, de la religia ortodoxă.

Tot el ne-a mai declarat că această femeie umblă prin comuni pe la cei ce fac parte din această sectă și că vrea să se căsătorească cu tatăl său, care este trecut la această sectă în principiile lor.

Tot el a declarat că de multe ori femeia Szupor Varvara i-a spus că dl Mareșal Antonescu are un văr care este adventist de ziua a 7-a, care îi apără pe ei și astfel că nu are cine să le facă vreun rău.”¹

Declarația este susținută de Florian Mateș, notarul comunei, ca și de părintele Munteanu.²

Documentul menționează, de asemenea, că deja de un an, femeia ar trăi în concubinaj cu tatăl reclamantului. Activitatea ei misionară a tulburat primăria, jandarmeria și s-au făcut sesizări la Vicariatul Ortodox Român, din Alba-Iulia, și chiar la Ministerul Cultelor și Artelor, din București.³ Se vede că activitatea ei era proeminentă și incisivă față de alte activități spirituale din zonă.

În urma cercetărilor finalizate în mai 1942, comandantul Legiunii de jandarmi din Alba înaintea Inspectoratului General al Jandarmeriei o adresă în care se relatează cadrul evenimentului și lucrarea Varvarei.

„Locuitorul Popa Mihăilă din acea comună, rămânând văduv prin moartea soției sale, acum un an, a adus în casa sa pe femeia Szupor Varvara din orașul Turda, adventistă de ziua a 7-a. În scurt timp, pe acest om l-a convertit la această credință și din 3 aderenți câți erau în acea comună, un surd și lipsit de inteligență, un altul, bețiv, sărac, veșnic nemulțumit, și o femeie depravată, s-au mai adăugat și acești 2, făcându-se un total de 5.

Băiatul acestui locuitor – Ioan Popa – în vârstă de 20 ani, ortodox, nu a cedat la insistențele tatălui și acestei femei de a trece la această sectă și, nemulțumit, a reclamat în toate părțile, până în ziua de 13 octombrie 1941, când la primărie, în fața primarului, notarului și preotului din comună, a cerut insistent să se consemneze de-

clarația sa într-un proces-verbal și autoritățile să facă uz de această declarație.”⁴

Sunt de-a dreptul încântat de evaluarea membrilor credincioși existenți atunci în Crișău, din cele de mai sus: un surd, un bețiv și o depravată, la care s-au mai adăugat cei doi. Tocmai ei s-au găsit să accepte adevărul Evangheliei? Ce exemplu puteau aceștia să fie despre iubirea lui Isus? Și, ceea ce este interesant, că în ciuda contra-exemplului acestora, Varvara ducea mai departe mesajul Bibliei, așa cum știa ea să-l spună, câștigându-și în primul rând pe cel de lângă ea, posibilul soț. Dovada că activitatea ei avea, cu adevărat, efecte notabile sunt documentele care menționează „trezirea” autorităților locale și bisericesti. Nu știu ce ar fi sfătuit-o apostolul Pavel pe Varvara să facă, în contextul bisericii depravate din Corint. Și totuși lucrarea ei misionară nu a rămas neobservată.

„În anul trecut și până la luarea ultimelor măsuri în privința sectanților, această femeie, sub diferite pretexte, a cutreierat satele din jur, propagând și susținând ideile sale.

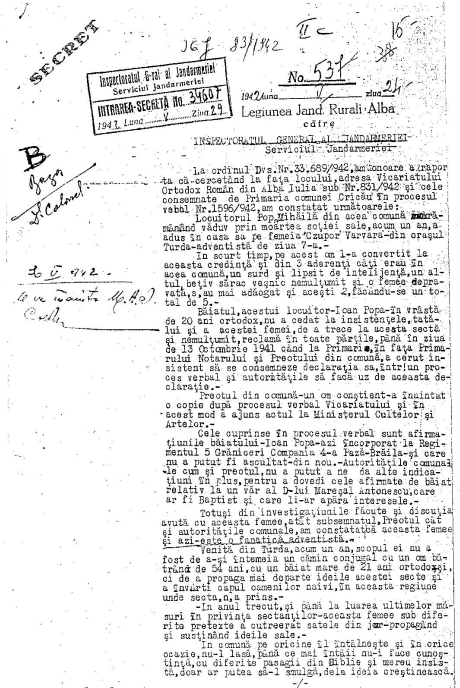
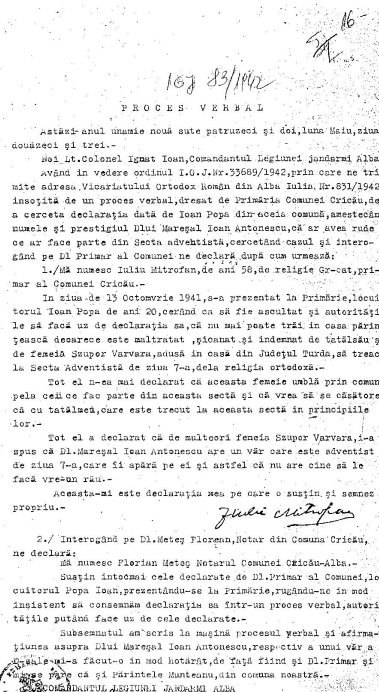
În comună, pe oricine îl întâlnește și în orice ocazie nu-l lasă până ce mai întâi nu-i face cunoștință cu diferite pasagii din Biblie și mereu insistă, doar ar putea face să-l smulgă de la ideea creștinească.

Fanatică, arogantă, cu mult tupeu și obraznică, sfidând autoritatea și în fața noastră, la ceretare, a încercat să ne aducă diferite argumente biblice spre a-și dovedi ideea pentru care trăiește și pentru care a venit în această regiune.

Atât autoritățile, cât și preotul au încercat în mai multe rânduri a-i readuce la religia veche, totul a fost în zadar.”⁵ Dincolo de motivația evaluării lucrării ei de către autorități, mențiunea este un fel de continuare a „Faptelor apostolilor” în zonele județului Alba, prin 1942. Și, dacă mai adăugăm faptul că responsabilii cu viața spirituală aveau alte preocupări, atunci ar fi fost o mare greșeală să nu se folosească ocazia prielnică pentru răspândirea Evangheliei iubirii lui Dumnezeu.

Pregătește-ți candela

Undeva, și astăzi în secolul al XXI-lea, se mai scrie continuarea la cartea *Faptele apostolilor*. Evanghelia nu s-a schimbat, cum nu s-a schimbat nici cel rău și nu și-a schimbat metodele de denigrare. Întotdeauna, în istoria bisericii, creștinii au trebuit să suporte opoziția și vorbele rele și neadevărate ale celorlalți. Tot așa a suportat și Szupor Varvara. Dar adevărul a triumfat mereu.

Cel care ne-a chemat și apoi ne-a trimis la lucru ne are în vedere pe fiecare. Astăzi sunt alte vremuri. Și posibilitățile sunt altele. Și oamenii sunt alții, cu alte pretenții, oferte, gândire, viziune și așteptări. Adevărul Evangheliei este însă același și nu este nici depășit, nici demodat sau degenerat în vreun fel. Este viu și clar ca să facă față oricărei provocări, atât dintre cele mai elevate, cât și din cele mai simple. Standardele morale trebuie să ne fie ridicate pentru a ne deosebi de cei din jur. Din nefericire, uneori aceasta se traduce prin separare de ceilalți. Și aceasta tocmai când Domnul ne dorește printre ei și nu ieșiți dintre aceștia (Ioan 17:15). Așa că, pregătește-ți candela, pune foc și luminează în jur! Repede. Pentru că nu mai este mult... ■

¹ Arhivele Naționale Centrale, *Inspectoratul general al Jandarmeriei*, Dosar nr. 83/1942, f. 16.

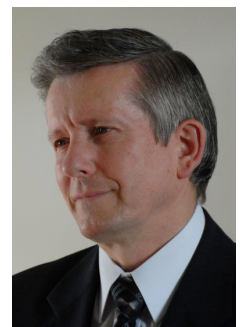
² Idem.

³ Arhivele Naționale Centrale, *Inspectoratul general al Jandarmeriei*, Dosar nr. 83/1942, f. 15.

⁴ Arhivele Naționale Centrale, *Inspectoratul General al Jandarmeriei*, Dosar nr. 83/1942, f. 15.

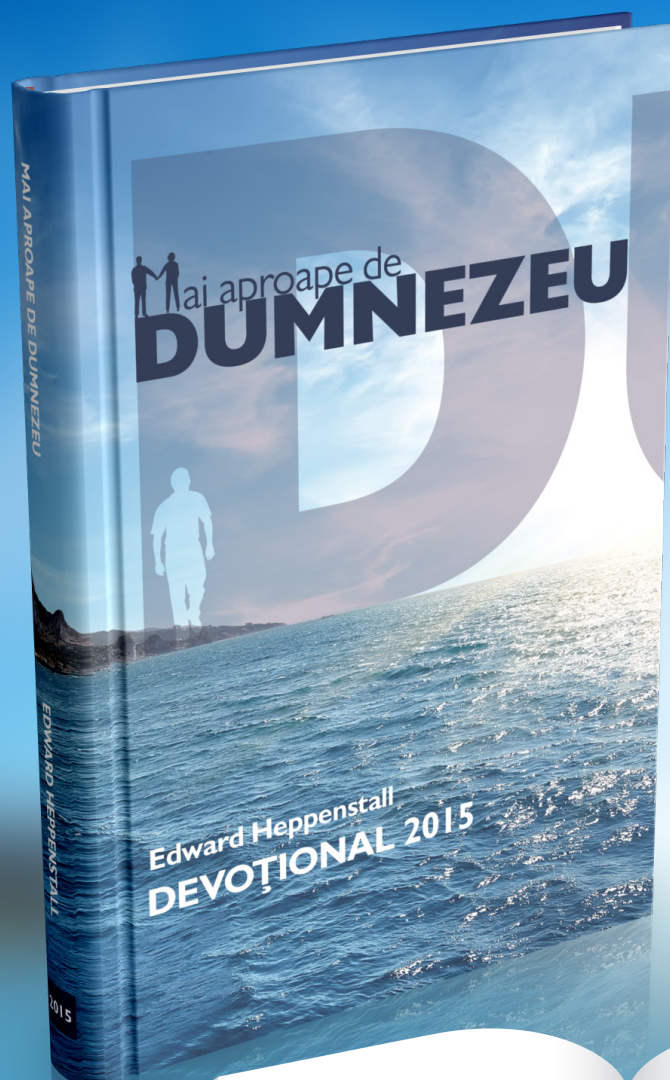
⁵ Idem, f. 16.

⁶ Arhivele Naționale Centrale, *Inspectoratul General al Jandarmeriei*, Dosar nr. 353/1942, f. 1. În „Istoricul Sectei religioase „Advențiști de ziua a 7-a”, șeful Postului de jandarmi din Bran, Tănase Cosma, menționează: „Această sectă a luat ființă din cauza preoților după acele timpuri care, în urma finanțării partidelor politice nu s-au mai ținut de slujbele Bisericii, ci s-au amestecat în partide politice, din care cauză credincioșii și-au pierdut încrederea în ei.”

Iosif Suciul, pastor în Conferința Transilvania de Sud.

DEVOȚIONAL 2015

„Dacă nu putem imita un pictor faimos, un violonist renumit sau orice alt artist talentat, credem oare că-L putem imita mai ușor pe Isus?” Iată numai una dintre întrebările cu care ne întâmpină autorul Devoționalului 2015, Edward Heppenstall.

Prof. Heppenstall a fost considerat unul dintre cei mai influenți teologi ai adventismului. Devoționalul acesta este cu atât mai interesant cu cât autorul reușește să spună marile adevăruri ale credinței de zi cu zi în cuvinte atât de simple, de citit la început de zi, într-un moment de liniște sau, după truda zilei, la apusul soarelui.

Se mai poate pocăi creștinul apostat?

Căci cei ce au fost luminați odată și au gustat darul ceresc și s-au făcut părtași Duhului Sfânt și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor, și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu și-L dau să fie batjocorit. (Evrei 6:4-6)

Avem experiențe cu oameni apropiați nouă, care erau odată entuziasmați pentru Hristos, iar acum sunt departe de El, de biserică, de noi. Mai au aceștia vreo speranță pentru pocăință? Îi va primi Dumnezeu?

Apostazia creștinului

Grupa apostatilor de aici, care „au fost luminați, au gustat darul ceresc, au fost părtași Duhului Sfânt, au gustat Cuvântul și puterile veacului viitor”, ne arată că este posibilă căderea chiar pentru un credincios care a avut o asemenea experiență spirituală profundă cu Dumnezeu.

Căderea acestora este una publică, de notorietate. Oamenii aceștia manifestă o opoziție atât de deschisă față de Dumnezeu, încât diagnosticul apostolului e clar: este cu neputință să se întoarcă. Se face o paralelă cu israeliții care au fost luminați de Stâlpul de foc în pustie, au fost hrăniți cu pâinea din cer, au primit Duhul Sfânt și totuși aproape toți cei ce au avut această experiență s-au răzvrătit, pierind în pustie.

Mai pot fi aduși aceștia la pocăință? În starea lor actuală, nu – „este cu neputință să fie înnoiți iarăși”. Au fost creștini autentici, dar răzvrătirea lor este deschisă și voluntară împotriva lui Dumnezeu. Așa Îl răstignesc din nou pe Isus. De aceea, în starea lor prezentă, pocăința e imposibilă, pentru că ea poate fi dată doar de Hristos, doar El poate să ierte păcatele, iar apostazia se îndepărtează de la Hristos, fug de El.

Pocăința posibilă?

Cheia pasajului stă în timpurile verbale folosite de apostol: cei care „au fost luminați” (trecut), „au căzut” (trecut) „și care acum îl răstignesc din nou pe Hristos și-L dau” (ACUM) „să fie batjocorit” (un prezent în desfășurare) ara-

tă faptul că acest grup face acum păcatul. Într-o asemenea stare, este imposibil ca cineva să primească pocăința, căci ea este posibilă doar prin Hristos, prin acceptarea Sa, iar cei din categoria de mai sus stau departe de Hristos, insistând să rămână în păcatul lor prezent.

Dacă cineva dorește să iasă din starea aceasta, trebuie să iasă din rândurile celor ce-L batjocoresc pe Hristos, să apeleze la adevărurile începătoare ale lui Hristos, de care vorbește apostolul în versetele 1 și 2, să se pocăiască de faptele care duc la moarte și să vină la Hristos, să crească în El. Aceasta este intenția autorului pentru toți oamenii: să-i încurajeze să pornească de la temelia pocăinței de faptele moarte (versetele 1 și 2), să creadă în Dumnezeu și în învățătura creștină și astfel credinciosul să ajungă la lucrurile mai bune care însoțesc mântuirea – dragostea plină de râvnă și lipsită de lenevie pentru Dumnezeu și pentru credincioși (versetele 9-12).

În capitolul 6 din Evrei, apostolul scrie ca să avertizeze, nu să teologizeze. Păcatele, slăbiciunilor omenești, chiar și cele făcute după botez, se tratează cum spune 1 Ioan 1:9. Apostolul ne cheamă la o credință autentică – starea căldică riscă să devină apostazie în toată regula! Iar practica vieții ne arată că cine intră în această stare greu mai iese din ea. Avertizarea este foarte serioasă!

Concluzie

Iertarea și mântuirea se obțin DOAR ÎN HRISTOS! Nimeni nu trebuie să se joace de-a convertirea, căci împietrirea sau moartea pot să pecetluiască pentru veșnicie starea de răzvrătire.

Timpul pocăinței pentru orice om este acum, părăsind ceea ce-L distanțează de Hristos: păcatul, rușinea ș.a. Dacă respingerea și batjocorirea lui Hristos sunt publice, așa trebuie să fie și pocăința, dar și slava adusă lui Hristos. ■

Gabriel Ișvan, directorul Departamentului Libertate Religioasă și Comunicare, Conferința Muntenia.

Înnoirea tuturor lucrurilor

azul de foc cu care se încheie Apocalipsa 20 nu este doar pedeapsa celor răi, ci și mijlocul prin care vechea creație, cu petele și slăbiciunile ei, va fi înlocuită cu una nouă.¹ Petru a spus: „În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură și pământul, cu tot ce este pe el, va arde” (2 Petru 3:10). Acesta este un argument în plus că iadul nu este veșnic.

Un cer nou și un pământ nou

Împlinirea declarației din Apocalipsa 21:5, a Celui ce ședea pe scaunul de domnie: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi”, este văzută de Ioan în Apocalipsa 21:1: „Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.” Afirmarea aceasta nu ne spune nimic despre relieful noii creații. Unii ar putea crede că, din moment ce numai pământul și cerul sunt însoțite de adjectivul „dintâi”, numai acestea vor fi înlocuite, în timp ce marea nu va mai fi înlocuită. Dar nu este vorba despre așa ceva. Stilistic vorbind, adjectivul „dintâi” se aplică și mării, chiar dacă scriitorul nu a combinat cele două cuvinte.²

Și-apoi nu e vorba că mie îmi place marea și m-ar încânta să o văd și pe noul pământ. Să ne aducem aminte că pe malul mării și-a perfecționat Demostene arta de a vorbi în public, marea a inspirat versurile unor mari poeți cum ar fi Eminescu sau Elizabeth Barrett Browning, care a scris „Sabbath Morning at sea” („Dimineată de Sabat pe mare”), poezie pusă pe muzică de Edward Elgar. De ce n-ar inspira marea, și pe noul pământ, versurile și muzica celor mântuiți?

Cele trei elemente – cerul, pământul și marea – reprezintă totalitatea creației. Mă refer la creația care, din pricina păcatului, s-a alterat. Faptul că ele vor fi distruse face loc la o nouă creație glorioasă, unde relieful va fi perfect în detaliile lui. Cerul, pământul și marea vor fi re-create în așa fel încât „nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în minte” (Isaia 65:17). De exemplu, pe noul pământ, marea re-creată nu va mai însemna pentru Ioan „zidul” închisorii de pe Patmos, ci va fi expresia infinitului, care îi așteaptă pe cei răscumparați.

Forma Noului Ierusalim

În Apocalipsa 21:9-26, avem descrierea formală a Noului Ierusalim. Mai întâi, citim despre lumina cetății, despre zidul, porțile și temeliile acesteia. Toate acestea sunt asemănate cu (sau chiar sunt) metale sau pietre prețioase. Imaginea cetății cerești înveșmântate în material prețios apare des în materialul apocaliptic VT și extrabiblic.³ Dar nu aurul este important aici, ci simbolul. Porțile sunt în număr de 12 și fiecare poartă are înscris câte un nume de-al celor 12 seminții ale lui Israel. Temeliile zidului cetății sunt, de asemenea, 12 și au gravate pe ele numele celor 12 apostoli. Acest 12 x 2 explică și de ce, la măsurarea cetății, zidul acesteia avea 144 de coți. Folosirea numărului 12 în Apocalipsa 21 transmite ideea că Noul Ierusalim va fi suficient de încăpător încât să poată găzdui atât poporul lui Dumnezeu din VT, cât și cel din NT, cu alte cuvinte pe toți cei mântuiți. Este interesant că atât porțile, cât și temeliile sunt împodobite cu pietre scumpe și mărgăritare. Dacă privim înapoi la istoria celor reprezentați în aceste simboluri, adică la cei 12 patriarhi și cei 12 ucenici, rămânem fără cuvinte la viziunea pe care a avut-o Dumnezeu ca artist când Și-a asumat proiectul de a scoate din Ruben, Iuda, Petru, Ioan și alții ce era mai frumos și mai nobil. La început erau prea plini de ei ca să-I permită Sculptorului un progres serios. Dar Dumnezeu a văzut ce pot deveni și a continuat să cioplească. Fiecare a fost condus la acea experiență în care nu mai pretindeau nimic cu privire la spiritualitatea lor.⁴ Abia atunci au început să strălucească. Pentru că ceea ce se vedea nu mai era „lumina” lor. Aceeași experiență o vor avea toți cei care vor avea acces în cetate.

Un alt detaliu formal interesant este acela că cetatea Noului Ierusalim are dimensiunile unui cub. În 1 Împărați 6:20 aflăm că spațiul cel mai sacru din Templul VT era tot un cub. Cu alte cuvinte, Noul Ierusalim va fi un fel de Sfânta Sfințelor de pe noul pământ. Acest lucru este de înțeles, din moment ce tot aici se aflau și tronul, și prezența lui Dumnezeu. Cu privire la fraza „în cetate nu am văzut niciun templu” (21:22), s-a crezut uneori că aceasta arată că în cer nu există niciun templu și, drept urmare,

toate aluziile biblice la un templu nu sunt decât metafore despre o realitate spirituală. Templul ca metaforă spirituală este o noțiune biblică, dar tot biblic este și faptul că există un sanctuar în cer pentru rezolvarea păcatului. După ce păcatul va fi eliminat, nu va mai fi nevoie de templu, dar până atunci avem un Mare-Preot, care slujește într-un Cort care nu este făcut de mâini omenești (Evrei 8:1,2). Chiar și fără un sanctuar unde se ispășesc păcatele, cetatea cerească nu va fi lipsită de experiența de închinare a templului, căci tot Apocalipsa 21:22 spune: „Pentru că Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, ca și Mielul sunt templul ei.”

Ierusalimul de fond sau Cetatea luminii

Ierusalimul nu este frumos prin exteriorul său, ci prin oamenii care îl locuiesc (Apocalipsa 21:2-4). Aceștia vor avea o relație unică și individualizată cu Dumnezeu (Apocalipsa 21:6,7). Apocalipsa 21:8,27 menționează mai multe categorii care nu vor intra în cetate. Unii sunt păcătoși notorii (ucigași, curvari, scârboși, vrăjitori), dar și unii cărora le-au plăcut păcatele mai ușoare (fricoși, idolatri, mincinoși). Cea de-a doua categorie îi cuprinde și pe cei pe care ochiul omenească nu i-ar fi deosebit de credincioși autentici. Doar că numele lor nu se află în cartea vieții (cf. v. 27b). Toți aceștia nu au ce să caute în cetatea luminii. Vor fi lacrimi de șters pentru mulți dintre aceștia care ar fi putut fi o veșnicie în prezența lui Dumnezeu (Apocalipsa 21:4). Unii ajunseser-

ră foarte aproape de casă. Dar aproape salvat înseamnă pentru totdeauna pierdut.

Cu 15 ani înainte să publice „Paradise lost” (Paradisul pierdut), poetul englez John Milton (1608-1674) a orbit și a trebuit să scrie povestea căderii în păcat cu ajutorul unui secretar. Atunci când cei răscumpărați pășesc în Paradisul regăsit, li se vor deschide ochii ca să vadă ei înșiși povestea răscumpărării, așa cum s-a întâmplat ea cu fiecare păcătos pocăit. În lumina Tatălui și a Mielului (Apocalipsa 21:23)⁵, totul este clar descoperit. ■

¹ „Focul care îi consumă pe cei nelegiuiți curăță pământul” (Ellen White, *Tragedia veacurilor*, 674.1 – ediția electronică).

² Se numește *brevilocvență*, un procedeu lingvistic prin care vorbitorul sau scriitorul omite niște cuvinte care sunt ușor de subînțeles din context.

³ Vezi Isaia 54:11,12; Tob. 13:16-18a; 5 QNJ, Targum Isaiah.

⁴ „Niciunul dintre apostoli sau dintre profeți n-a pretins că este fără păcat. Cei care au trăit aproape de Dumnezeu, cei care și-ar fi sacrificat mai degrabă viața decât, cu bună știință, să săvârșească vreun rău, bărbați pe care Dumnezeu i-a onorat cu lumină și putere divină, au mărturisit păcătoșenia propriei lor firi. Ei nu și-au pus încrederea în carne, n-au pretins că au o neprihănire a lor, ei s-au încrezut în totul în neprihănirea Domnului Hristos. Tot așa vor sta lucrurile cu toți aceia care privesc la Hristos.” (Ellen White, *Parabolele Domnului Hristos*, 160.3. – ediția electronică)

⁵ Ellen White interpretează ideea că cetatea nu are nevoie de soare sau lună cu fraza: „Cei răscumpărați umblă în slava fără soare a unei zile permanente.” (Ellen White, *Tragedia veacurilor*, 676.4 – ediția electronică)

Laurențiu Moț,
as. univ. dr. în teologia
Noului Testament,
Institutul Teologic
Adventist, Cernica.

Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii

Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.” (Apocalipsa 21:5)

Acest articol a fost preluat din Curierul Adventist, nr. 7-8, anul 1977.

Menționăm că, în redarea articolului, am respectat normele gramaticale ale epocii respective.

Cea mai mare bucurie pentru cei răscumparați va fi îndeplinirea făgăduințelor făcute lor de Dumnezeu. Deși în prima parte a Scripturii, Moise descrie Paradisul pierdut din vina primilor noștri părinți, totuși Sfânta Carte se încheie cu cel mai frumos tablou, înfățișat de Ioan, vizionarul, tabloul Paradisului refăcut. Opera aceasta măreață, care întrece cu mult puterea noastră de pricepere, aparține exclusiv lui Dumnezeu, ca urmare a îndeplinirii minunatului plan de mântuire.

Sfânta Scriptură, de la prima carte a ei și până la cea din urmă, arată cum bărbații lui Dumnezeu: patriarhii, profeții, apostolii și toți credincioșii din toate timpurile au urmărit îndeaproape – prin credință – refacerea Edenului pierdut. Toți s-au considerat ca niște peregrini și au adormit în speranța că într-o zi Dumnezeu îi va ridica de pe patul lor de pulbere spre a le da viața veșnică în acest cămin refăcut. Ei nu ne-au lăsat o credință iluzorie cu privire la realitatea acestui cămin. Cu două mii de ani înainte de Domnul Hristos, Avraam aștepta o refacere a Paradisului pe pământ, pe care să-l aibă veșnic în stăpânire. Toți profeții au repetat făgăduința aceasta către cei drepti, iar Isaia întărește faptul că pământul nostru a fost creat pentru a fi locuit (Isaia 45:18).

Domnul Hristos nu a murit pe crucea Calvarului ca să asigure un viitor absurd, îndoielnic sau fără valoare acelor care acceptă dragostea Sa răscumpărătoare și urmează consecvenți modul Său de viață. Planurile Sale dumnezeiești invită la ceva care numai întreaga Sa înțelepciune și putere de creație poate acorda.

Acest cămin nu va fi situat undeva, departe, în spațiu. El urmează a fi chiar pe planeta noastră

și va fi tot atât de real ca și jertfa adusă pe Golgota. El va fi și locuința Domnului Hristos pe care a ales-o și a răscumpărat-o prin moartea Sa.

În Cuvîntul lui Dumnezeu găsim și alte versete care afirmă categoric lucrul acesta: „Cerurile sunt ale Domnului, dar pământul l-a dat fiilor oamenilor” (Psalmii 115:16). „Cei răscumparați vor stăpîni țara și vor locui în ea pe vecie” (Psalmii 37:29). Iar Domnul Hristos a declarat în Matei 5:5: „Ferice de cei blînzi, căci ei vor moșteni pământul.”

Astfel precizează Sfânta Scriptură că pământul va fi viitorul cămin al celor mîntuiți. El nu va mai fi în condițiile prezente, purtând atât de mult semnele păcatului, ci va fi refăcut, transformat și va deveni atrăgător, precum a fost odinioară, cînd a ieșit din mîinile Creatorului. Apostolul Petru arată: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pămînt nou în care va locui neprihănirea” (2 Petru 3:13). Aceasta corespunde și cu profeția lui Isaia, care spune: „Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pămînt nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în minte” (Isaia 65:17). „Pustia și țara fără apă se vor bucura; pustietatea se va veseli și va înflori ca trandafirul; se va acoperi cu flori și va sări de bucurie cu cîntece de veselie și strigăte de biruință, căci i se va da slava Libanului, strălucirea Carmelului și Saronului. Vor vedea slava Domnului, măreția Dumnezeului nostru” (Isaia 35:1,2). Întreaga planetă va semăna cu Edenul așa cum era la început, plin de încîntare și farmec. Profetul Isaia mai amintește ceva și despre ocupația locuitorilor fericiți ai acestui cămin: „Vor zidi case și le vor locui, vor sădi vii și le vor mîncă rodul. Nu vor zidi case ca altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii ca altul să le mînince rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mîinilor lor” (Isaia 65:21,22).

Aceasta nu înseamnă numai că ei vor clădi case și vor planta vii, ci vor folosi mințile lor vi-

guroase și creative în tot felul de activități interesante. Pana inspirată ne ajută să înțelegem și mai clar ideea aceasta:

„Acolo, mințile nemuritoare vor contempla cu o plăcere neobosită minunile puterii creatoare și tainele iubirii mîntuitoare. Acolo nu va mai fi vrăjmașul cel crud și amăgitor, care să ne ispitească de a uita pe Dumnezeu. Orice talent va fi dezvoltat, orice calitate va crește. Dobîndirea de cunoștințe nu va obosi mintea și nici nu va istovi energiile, acolo, planurile cele mai mari vor putea fi duse la capăt. Aspirațiile cele mai înalte vor putea fi atinse, dorințele cele mai sublime, realizate și tot vor mai fi înălțimi noi de urcat, minuni noi de admirat, adevăruri noi de înțeles și subiecte noi vor contribui la dezvoltarea puterilor mintale, sufletești și corporale. Acolo ne vom cunoaște așa cum am fost cunoscuți. Acolo se va exersa în modul cel mai profund și dulce iubirea și simpatia pe care Dumnezeu le-a sădit în suflet. Comuniunea cea sfîntă cu ființele cerești, viața socială armonioasă, unirea cea sfîntă care strînge la un loc întreaga familie din cer și de pe pămînt, toate acestea fac parte din experiențele vieții viitoare. Toți vor alcătui o familie fericită și unită, îmbrăcată cu hainele preamării și ale recunoștinței... Deasupra acestei scene, stelele dimineții vor cînta împreună și fiii lui Dumnezeu vor izbucni în strigăte de bucurie, în timp ce Dumnezeu și Hristos se vor uni pentru a proclama: «Nu va mai fi păcat și nîu va mai fi nici moarte.»» (*Tragedia veacurilor*, p. 667; *Mărturii*, vol. 8, p. 42)

Absența păcii pe pămîntul nostru frămîntat, care a dat naștere la tot felul de lupte pentru supremație, acolo, în căminul mîntuiților, nu va mai fi resimțită. Nimeni nu va mai tulbura liniștea lor. Ei vor fi un popor sfînt, vor fi curați în gîndurile lor și vor vorbi aceeași limbă, așa cum se exprimă și profetul Țefania: „Atunci voi da popoarelor o limbă curată, ca toți să cheme numele Domnului, ca să-I slujească într-un gînd” (Țefania 3:9).

Nelegiuirea nu-și va mai găsi locul acolo, pentru că Dumnezeu va scrie în orice inimă poruncile Sale, care vor păstra în sfințenie caracterele sfinților. Nicio casă nu va mai fi nevoie să fie încuiată, așa cum le zăvorîm aici cu multe lacăte; nici groaza, nici spaima și nici violența nu vor mai fi, ci precum arată profetul Ezechiel: „Toți stau în locuințe fără ziduri și neavînd nici zăvoare și nici porți” (Ezechiel 38:11). „Nu se va face

niciun rău și nicio pagubă pe muntele Meu cel sfînt, zice Domnul” (Isaia 11:9).

Limbile bîrfitoare „nu vor mai aduce nicio-dată mîhnire sau durere celui nevinovat”. „Nu vor mai spune minciuni și nici în gura lor nu se va mai găsi o limbă înșelătoare. Ci vor paște și se vor odihni și nimeni nu-i va tulbura” (Țefania 3:13).

Sănătatea mult dorită și căutată aici, acolo va fi veșnică și de o importanță vitală. „Nici un locuitor nu va zice „sunt bolnav” (Isaia 33:24). Toți se vor bucura de o sănătate deplină, pentru că „frunzele pomului vieții slujesc la vindecarea neamurilor” (Apocalipsa 22:2). Profetul Isaia completează: „Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor. Atunci șchiopul va sări ca un cerb și limba mutului va cînta de bucurie” (Isaia 35:5,6).

Dacă aici, pe pămînt, sunt nedreptăți sociale și bunurile nu sunt repartizate echitabil – așa cum arată statisticile din ziarele noastre că „în unele țări ale globului unii duc o viață de huzur, în timp ce în altele la opt secunde moare un om de foame sau din cauza cursei înarmărilor, cheltuielile cu construirea unui bombardier este egală cu contravaloarea hranei pe un an a unui milion de copii –, pe noul pămînt, Cuvîntul Scripturii ne spune că nu le va mai fi foame” (Apocalipsa 7:16) „și pomul vieții va rodi de douăsprezece ori pe an” (Apocalipsa 22:2). „În pomul vieții e putere dătătoare de viață. Pomul vieții este o reprezentare a grijii ocrotitoare a lui Hristos pentru copiii Săi. Pomul vieții posedă puterea de a prelungi viața, și atîta vreme cît mîncău din pomul acesta, ei nu puteau să moară. Roadele pomului vieții din Grădina Edenului aveau puteri supranaturale. A mîncă din ele înseamnă viață veșnică. Roadele lui erau antidotul morții. Frunzele lui erau pentru întreținerea vieții și a omenirii. Hristos, Învățătorul ceresc, va conduce pe poporul Său la pomul vieții, care crește pe cele două maluri ale rîului vieții, și El le va explica adevărurile pe care ei nu le-au putut înțelege în viața aceasta. El declara: „Eu sunt Pîinea vieții, cine vine la Mine nu va flămînză nicio-dată și cine crede în Mine nu va înseta nicio-dată” (Ioan 6:35).

„Biblia numește moștenirea celor mîntuiți o țară” (Evrei 11:16). Aici sunt fluvii care curg întotdeauna, clare ca cristalul și de-a lungul lor pomi falnici, aruncînd umbra lor pe cărările pregătite pentru răscumpărării Domnului. Aici

de **Alexandru Delea**, fost președinte al Conferinței Cluj.

șesurile întinse pînă-n depărtări sunt ondulate prin coline, pline de frumusețe, și munții lui Dumnezeu ridică crestele lor înainte. Pe aceste cîmpii pașnice, de-a lungul acestor rîuri de viață, poporul lui Dumnezeu, fiind atîta timp pelerin și călător, va găsi un cămin” (*Marea Luptă*, p. 674). Pana inspirată mai amintește: „Am văzut un alt cîmp plin de tot felul de flori și, cînd le-am strîns, am exclamat: „Ele nu se vor vesteji niciodată.”

Un alt obiectiv de mare atracție pentru cei mîntuiți va fi cetatea și tronul lui Dumnezeu, al cărei „meșter și ziditor este El”. Mîntuiții se vor înfățișa înaintea Lui, cum spune profetul Isaia: „În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea, zice Domnul” (Isaia 66:23). Sabatul va fi serbat și pe noul pămînt și slava lui Dumnezeu și a Mielului se va revărsa asupra cetății sfinte cu lumina ei nepieritoare. Cei mîntuiți vor umbla în strălucirea fără de soare a unei zile veșnice. Nu va fi nimic iluzoriu, privind frumusețea acestei cetăți, deși atunci cînd Ioan a văzut-o în viziune, a constatat că este greu de descris. „Ea strălucea de slava lui Dumnezeu.” „Lumina ei era ca o piatră prea scumpă, ca o piatră de iaspis, străvezie cum e cristalul. Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți și la porți, doisprezece îngeri... Zidul era zidit din iaspis și cetatea era de aur curat, ca sticla curată. Temeliile zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul. Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mîrgăritare și fiecare poartă era dintr-un singur mîrgăritar. Străzile cetății erau din aur curat și sticlă străvezie” (Apocalipsa 21:11-21).

Deși copleșit de măreția privescării, el a continuat spunând că n-a văzut acolo niciun fel de templu. Nici măcar o singură biserică. Nu va mai fi nevoie pentru nimeni, căci Însuși Domnul va fi acolo. „Și robii Lui Îi vor sluji; ei vor vedea fața Lui” (Apocalipsa 22:3,4).

Astfel va fi realitatea acestui „cămin ceresc” strămutat pe pămînt. Iar ceea ce va culmina fericea răscumpărării vor fi relațiile familiare cu Domnul Hristos. Aceste relații vor rămîne constante și nezdruincinate pentru întreaga veșnicie. Cu toate că El este numit Împăratul împăraților și Domnul domnilor, „numele Său trebuie să fie Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele Veșnicilor, Domn al Păcii” (Isaia 9:6). El va fi întotdeauna același plăcut și iubitor Mîntuitor față de toți aceia pentru care a murit ca să-i răscumpere.

Impresionantă va fi întîlnirea celor doi Adami. Primul care a căzut în păcat, iar al doilea, Domnul Hristos, care i-a salvat pe ei și pe toți mîntuiții din păcat. „Adam privește în jur și vede o mare mulțime din familia sa, mîntuiții, stînd acum în Paradisul lui Dumnezeu. Atunci el aruncă strălucitoarea sa cunună la picioarele Domnului și, căzînd la pieptul Său, Îl îmbrățișează pe Mîntuitorul. Întreaga familie a lui Adam i se alătură lui în cîntare și, aruncîndu-și coroa-nele la picioarele Mîntuitorului, se pleacă înaintea Lui în adorare” (*Tragedia veacurilor*, p. 586). „Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecetile, căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu singele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru și ei vor împărăți pe pămînt” (Apocalipsa 5:9,10).

O adevărată fericire veșnică va fi pentru poporul lui Dumnezeu răscumpărat. Nicio inimă împovărată de durere nu va mai exista acolo. Familiile despărțite prin moarte, dar reunite la învierea care va avea loc la revenirea lui Isus, se vor bucura de o veșnică părtășie. „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tînguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintîi au trecut” (Apocalipsa 21:4).

Strîns uniți în jurul tronului lui Dumnezeu și al Domnului Hristos, cei mîntuiți vor putea colinda pretutindeni tot universul și Maestrul și Învățătorul suprem nu va conțeni să le dezvăluie tainele creațiunii, dîndu-le o viziune tot mai clară despre minunățiile iubirii lui Dumnezeu.

Așa va arăta căminul celor mîntuiți care va fi așezat după sfîrșitul celei mai mari tragedii, tragedia păcatului. Cuvintele noastre sunt prea slabe și insuficiente spre a descrie măreția lui, așa cum ne spune și apostolul Pavel. „Dar, după cum este scris: «Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătît Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc»” (1 Corinteni 2:9).

În acest cămin înnoit, din care au fost șterse toate urmele păcatului, „nu va mai fi nimic vrednic de blestem” (Apocalipsa 22:3), iar „Domnul va fi împărat peste tot pămîntul” (Zaharia 14:9). Se pune însă întrebarea: Ce pregătire trebuie să facă cineva ca să intre în căminul de pe pămîntul înnoit? Domnul Hristos spunea pe Muntele Fericii: „Cei blînzi vor moșteni pămîntul.” Iar Ioan precizează: „Ferice de cei ce-și spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre

pe porți în cetate” (Apocalipsa 22:14). Psalmistul David, preocupat de aceeași problemă, își pune și el întrebarea: „Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt?” Ca apoi să dea un răspuns categoric: „Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu și spune adevărul din inimă. Acela nu clevește cu limba lui, nu face rău semenului său și nu aruncă ocară asupra aproapelui său... El nu-și ia vorba înapoi dacă face un jurământ în paguba lui. El nu-și dă banii cu dobândă și nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cel ce se poartă așa nu se clatină niciodată” (Psalmii 15:1-5).

Dumnezeu dorește ca toți păcătoșii să fie mîntuiți și „niciunul să nu piară” (2 Petru 3:9). Ar mai putea fi apoi o primejdie ca păcatul să se ivească a doua oară sau dreptatea Sa să fie pusă la îndoială? Nu. Niciodată nu. Prin faptul că Dumnezeu dorește, aceasta nu înseamnă că El a renunțat la condițiile ce se cer a fi îndeplinite prin biruința oricărui păcat și defect de caracter. El a luat măsuri ca tragedia păcatului să nu se mai repete. Pentru aceasta are loc judecata de cercetare, cînd fiecare candidat al acestei împărății va fi pus la probă și încercat. Ca urmare a cercetării și pentru că unii n-au ajuns la biruință, apostolul Ioan ne descoperă pe aceia care vor pierde această moștenire: „fricoșii, necredincioșii, scîrboșii, ucigașii, desfrînații, vrăjitorii, închinătorii la idoli și toți mincinoșii” (Apocalipsa 21:8). Aceștia nu vor fi acolo. Ce trist va fi să nu ajungi acolo! Cîți vor plînge atunci în fața ușii închise, cînd vor vedea că una sau mai multe piedici din cele arătate și pe care nu le-au îndepărtat din viața lor sunt adevăratele cauze ce-i opresc să intre în căminul pregătit.

De aceea suntem îndemnați ca, prin ajutorul Duhului Său cel Sfînt, să facem o temeinică pregătire, ca să avem parte de acest cămin dumnezeiesc. Să înălțăm rugăciuni fierbinți la Dumnezeu și să folosim această ocazie a Săptămîinii de Rugăciune, spre a putea deveni copii ai lui Dumnezeu de o înaltă ținută morală – sfinți în toate compartimentele vieții noastre, pentru a primi chemarea la moștenirea cea veșnică. Să nu pregetăm în a împlini tot ce se cere ca să putem vedea fața iubitului Mîntuitor și a Tatălui nostru iertător. Și noi trebuie să fim acolo cu toți cei mîntuiți care vor fi în cortul Lui și „Dumnezeu Însuși va fi cu ei”. Acolo unde lupta cu păcatul s-a terminat, biruința a fost cîștigată și, îmbrăcați în veșmintele nemuririi, vom cînta: „A Dumnezeului nostru să fie lauda, slava, înțelepciunea, cinstea, puterea și tăria în vecii vecilor! Amin.” ■

AN VECHI – AN NOU

Cortina vremii s-a lăsat
Și vestea merge-n lung și-n lat
Că a ascuns un an ce moare
Cu ultimul apus de soare
Și că adus-a un an nou
Că sună veșnicul ecou:
„Din răsărit la asfințit
Să-ți fie Numele mărit!”

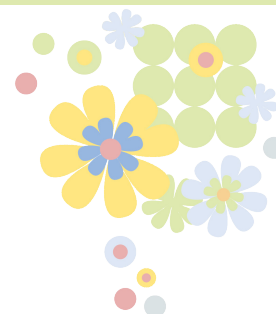
Tu, Doamne, pus-ai viață-n noi,
Ne-ai ocrotit de griji, nevoi
Deși noi nu te-am ascultat
Un an întreg ne-ai suportat
Ne-ai primenit cu primăvara
Și zilnic ne-ai purtat povara.
Din răsărit la asfințit
Să-Ți fie Numele mărit!

Ne-ai săturat de bunătăți
Au curs pe noi din multe părți
Și lipsă de nimic n-am dus
Din răsărit pînă-n apus
Ce mare și ce bun Tu ești
Ne-ai dăruit comori cerești,
Din răsărit la asfințit
Să-Ți fie Numele mărit!

Vrem toți ca-n anul ce-a venit
S-avem un suflet înnoit
Să stăm aproape lîngă Tine
Să ne-alipim mai mult de bine
S-avem un an de biruinți
Și să-Ți cîntăm ca niște sfinți:
„Din răsărit la asfințit
Să-Ți fie Numele mărit!”

Titu Zamfir, ianuarie 1992

Isus S-a născut

1. Genealogia lui Isus Hristos

Indică printr-o săgeată de la coloana din stânga tabelului de mai jos, spre coloana din partea dreaptă, pe cine a născut personajul biblic. (Matei 1)

Părinte

AVRAAM
IUDA
SALMON
ISAAC
IACOV
MATAN
IESE (ISAI)
DAVID
AMON
AHAZ
MARIA

a fost tatăl lui

Copil

IACOV
DAVID
SOLOMON
FARES și ZARA
IOSIA
BOAZ
EZECHIA
ISAAC
IOSIF – bărbatul Mariei
IACOV
ISUS

2. Isus S-a născut!

Ca în jocul de mai sus, indică printr-o săgeată de la coloana din stânga tabelului de mai jos, spre coloana din partea dreaptă, ce a făcut personajul biblic în preajma nașterii lui Isus Hristos.

Personajul biblic

Acțiunea/ce va face?

Alina Chirileanu,
director asistent în
cadrul Departamentu-
lui Copii, Uniunea de
Conferințe.

MARIA
ÎNGERII
IOSIF
MARIA și IOSIF
MARIA, IOSIF și ISUS
MAGII
IOSIF
ÎNGERII
PĂSTORII
MAGII

Are un vis.
Călătoresc la Betleem.
I se închină.
Vorbește cu Iosif despre Copilul care Se va naște.
O vizitează pe Maria.
Vin la păstori.
Aduc daruri Copilului Isus.
Studiază sulurile, cumpără daruri și pornesc la drum.
Stau într-un staul pentru vite.
Încearcă să găsească un loc de găzduire.

Conferința Internațională despre Biblie și știință: Afirmarea Creației

Creația biblică este supusă unui atac permanent în cultura noastră seculară modernă, dar Biserica Adventistă este chemată să aducă în atenția omenirii vestea bună a unui Dumnezeu Creator. Pentru a sprijini acest efort, Consiliul „Credință și Știință”, în colaborare cu Geoscience Research Institute al Conferinței Generale au organizat între 15 și 24 august 2014, Conferința Internațională asupra Bibliei și științei: Afirmarea Creației. După seminare și ateliere, însoțite de mesaje biblice tematice, a fost votată și o declarație pe care o prezentăm mai jos și care a fost susținută prin vot și de Comitetul Executiv al Uniunii de Conferințe.

Declarație

Tot pământul să se teamă de Domnul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea Lui! Căci El zice și se face, poruncește și ce poruncește ia ființă. (Psalmii 33:8,9)

Preambul

În calitate de participanți la Conferința Internațională despre Biblie și știință (15–25 august 2014, St. George, Utah), proveniți din sistemul internațional de educație al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, recunoaștem că Biblia este singura normă de credință și practică. Afirmăm că Biblia oferă un raport demn de încredere al unei Creații recente, în șase zile literale: „În șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit” (Exodul 20:11; vezi și Geneza 1:1-2,4a; Ioan 1:1-3; Col. 1:15-18).

De asemenea, afirmăm că a existat un potop care a cuprins tot pământul, așa cum găsim scris în Biblie (Geneza 6–9), și care a fost o sentință împotriva păcatului. În timpul potopului, Dumnezeu a protejat viața oamenilor și a animalelor din corabie. Pentru mintea iluminată de Scriptu-

ră, mediul natural înconjurător oferă dovezi ale iubirii, frumuseții și ordinii unui Dumnezeu creator și mărturisește, totodată, despre consecințele nefaste ale căderii în păcat (Romani 1:19,20).

Respingem toate acele perspective care, în mod intenționat, elimină adevărul biblic din discursul public și din cercetările științifice. Afirmăm necesitatea existenței unui mediu intelectual în care teoriile concurente despre origini să fie prezentate și dezbătute deschis, în contextul perspectivei biblice asupra lumii. Ne angajăm să predăm și să apărăm modul biblic de înțelegere a originilor în calitatea noastră de educatori adventiști de ziua a șaptea.

Credem că suntem chemați să predăm și să predicăm Evanghelia veșnică și să păzim poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus (Apocalipsa 14:6-12), o sarcină ce ne impune în special să-L proclamăm pe Cel ce „a făcut cerurile și pământul, marea și izvoarele apelor” (v. 7). Înțelegem că scopul educației adventiste este acela de a reface în om chipul Creatorului și că acest scop are implicații directe asupra programei educaționale și a predării, asupra structurării relațiilor umane, inclusiv căsătoria, care a fost rânduită de Dumnezeu, și asupra administrării Pământului.

Recunoaștem că sunt multe întrebări științifice despre origini la care nu avem răspuns. Totuși suntem încurajați de numărul tot mai mare de dovezi științifice care confirmă autenticitatea raportului biblic. Suntem hotărâți să contribuim la o cercetare responsabilă și demnă de încredere, bazată pe perspectiva biblică asupra originilor.

Recomandări

Facem următoarele recomandări:

- ▶ Să se adopte o strategie coordonată de a dezvolta continuu, în toate lim-

bile importante, resurse multimedia, la înalte standarde calitative, despre raportul biblic al originilor și științele naturale și ale pământului.

- ▶ Să se implementeze, până în decembrie 2016, un sistem de transmitere a acestor resurse (cu module de instruire aferente), pentru ca ele să fie la dispoziția educatorilor, a administratorilor și a pastorilor.
- ▶ Să se adopte o strategie cuprinzătoare de elaborare a unor resurse adaptate instituțiilor de învățământ primar, secundar și terțiar, resurse care să vină în sprijinul perspectivei biblice asupra Creației, a potopului și a administrării lumii lui Dumnezeu.
- ▶ Să se ofere stimulente financiare și burse de către organizații ale bisericii din toate regiunile lumii, care să încurajeze cercetarea și publicarea de materiale academice în domeniul originilor și în cel al științelor naturale și ale pământului, și să se disemineze informațiile despre aceste stimulente tuturor educatorilor și cercetătorilor adventiști.
- ▶ Liderii din structurile educaționale adventiste să fie însărcinați cu crearea unor oportunități mai mari de interconectare și de susținere pentru cercetători și alte categorii de oameni de știință implicați în cercetarea științei Creației.

Hotărâre

Ca educatori adventiști, ne acceptăm responsabilitatea de a afirma și de a promova în mod public doctrina bisericii despre Creație și despre potopul universal, ca parte integrantă a angajamentului nostru profesional, etic și spiritual. Ne dedicăm Dumnezeului creator și sarcinii răscumpărătoare pe care o are educația, sarcină ce ne-a fost încredințată pentru a reface chipul Său în toate. ■

Respiră liber!

România renunță
la fumat

Te vor ajuta:

- **Revista Viață+Sănătate**, prin organizarea acestei campanii și asigurarea suportului informațional;
- **ASEF**, prin organizarea de cluburi antifumat, asigurându-ți sprijin psihologic și emoțional;
- Centrele de Sănătate de la Herghelia și Podiș, prin acordarea a **95 de sejururi gratuite***, prin tragere la sorți.

* Cele 95 de locuri sunt repartizate proporțional cu cantitatea de reviste distribuite prin:

- vectori de sănătate** (care vor reuși să aboneze cel puțin 10 fumători);
- abonamente făcute personal sau prin responsabili cu literatura;
- abonamente făcute personal de persoane fumătoare;
- agenți de vânzări.

** Contactează-ne la respiraliber@viataplussanatate.ro pentru a te ajuta să organizezi în localitatea ta un club antifumat, în așa fel încât să devii un vector de sănătate.

Notă:

- Sunt înregistrate în baza de date, pentru tragerea la sorți, abonamentele făcute pe un an.
- Vectorii de sănătate prin care se vor abona, pe parcursul anului 2015, cel puțin 50 de fumători, vor fi trecuți din oficiu pe lista de câștigători a câte unui sejur.